

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (šeštoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. spalio 16 d.*

„Bendra užsienio ir saugumo politika — Ribojamosios priemonės, taikomos tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu — Lėšų iššaldymas — Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 taikymas esant ginkluotų konfliktų situacijoms — Galimybė trečiosios valstybės instituciją laikyti kompetentinga institucija, kaip tai suprantama pagal Bendrąją poziciją 2001/931/BUSP — Sprendimų iššaldyti lėšas faktinis pagrindas — Nuoroda į teroro aktus — Kompetentingos institucijos, kaip ji suprantama pagal Bendrąją poziciją 2001/931, sprendimo poreikis“

Sujungtose bylose T-208/11 ir T-508/11

Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE), įsteigta Herninge (Danija), atstovaujama advokatų V. Koppe, A. M. van Eik ir T. Buruma,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovojamą G. Étienne ir E. Finnegan,

atsakovę,

palaikomą

Nyderlandų Karalystės, byloje T-208/11 iš pradžių atstovaujamos M. Bulterman, N. Noort ir C. Schillemans, vėliau, taip pat byloje T-508/11 – C. Wissels, M. Bulterman ir J. Langer,

į bylas T-208/11 ir T-508/11 įstojusios šalies,

Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės, iš pradžių atstovaujamos S. Behzadi-Spencer, H. Walker ir S. Brighthouse, vėliau – S. Behzadi-Spencer, H. Walker ir E. Jenkinson, padedamų baristerės M. Gray,

į bylą T-208/11 įstojusios šalies,

ir

Europos Komisijos, iš pradžių atstovaujamos F. Castillo de la Torre ir S. Boelaert, vėliau – M. Castillo de la Torre ir É. Cujo,

į bylas T-208/11 ir T-508/11 įstojusios šalies,

* Proceso kalba: anglų.

dėl pirminio prašymo byloje T-208/11 panaikinti 2011 m. sausio 31 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 83/2011, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalis ir kuriuo panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 610/2010 (OL L 28, p. 14), o byloje T-508/11 – panaikinti 2011 m. liepos 18 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 687/2011, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalis ir kuriuo panaikinami Įgyvendinimo reglamentai (ES) Nr. 610/2010 ir (ES) Nr. 83/2011 (OL L 188, p. 2), tiek, kiek šie teisės aktai taikomi ieškovei,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji išplėstinė kolegija),

kuri sudaro pirmininko pareigas einantis F. Dehousse (pranešėjas), teisėjai I. Wiszniewska-Białecka, E. Buttigieg, A. M. Collins ir I. Ulloa Rubio,

posėdžio sekretorė S. Spyropoulos, administratorė,

įvykus 2014 m. vasario 26 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Faktinės bylos aplinkybės ir procesas

- 1 2001 m. gruodžio 27 d. Europos Sąjungos Taryba priėmė Bendrąją poziciją 2001/931/BUSP dėl konkrečių priemonių taikymo kovojant su terorizmu (OL L 344, p. 93; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 18 sk., 1 t., p. 217), Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu (OL L 344, p. 70; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 18 sk., 1 t., p. 207), taip pat –Sprendimą 2001/927/EB, patvirtinantį Reglamente Nr. 2580/2001 2 straipsnio 2 dalyje pateiktą sąrašą (OL L 344, p. 83).
- 2 2006 m. gegužės 29 d. Taryba priėmė Sprendimą 2006/379/EB, įgyvendinantį Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalį ir panaikinantį Sprendimą 2005/930/EB (OL L 144, p. 21). Šiuo sprendimu Taryba įtraukė ieškovę *Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE)* į Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalyje numatytą lėšų išaldymo sąrašą (toliau – lėšų išaldymo sąrašas). Vėliau ieškovė liko įrašyta į šį sąrašą.
- 3 2011 m. sausio 31 d. Taryba priėmė Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 83/2011, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalis ir kuriuo panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 610/2010 (JO L 28, p. 14). Ieškovė palikta sąrašė, pridėtame prie Įgyvendinimo reglamento Nr. 83/2011.
- 4 2011 m. balandžio 11 d. Bendrojo Teismo kanceliarijoje ieškovė pareiškė ieškinį dėl Įgyvendinimo reglamento Nr. 83/2011 panaikinimo tiek, kiek jis su ja susijęs; jis užregistruotas suteikus bylos numerį T-208/11.
- 5 2011 m. gegužės 30 d. raštu Taryba išsiuntė ieškovei motyvus, dėl kurių numatoma ją palikti lėšų išaldymo sąrašė per artimiausią to sąrašo peržiūrą.

- 6 Nyderlandų Karalystė, Europos Komisija ir Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė atitinkamai 2011 m. liepos 28 d., rugpjūčio 2 d. ir 3 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktais raštais paprašė leisti įstoti į bylą T-208/11 palaikyti Tarybos reikalavimų. 2011 m. rugsėjo 16 d. nutartimi Bendrojo Teismo antrosios kolegijos pirmininkas, išklauses šalis, patenkino šiuos prašymus.
- 7 2009 m. liepos 18 d. Taryba priėmė Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 687/2009, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalis ir kuriuo panaikinami Įgyvendinimo reglamentai (ES) Nr. 610/2010 ir (ES) Nr. 83/2011 (OL L 188, p. 2). Ieškovė palikta sąrašė, pridėtame prie Įgyvendinimo reglamento Nr. 687/2011.
- 8 2011 m. liepos 19 d. raštu Taryba išsiuntė ieškovei motyvus, dėl kurių ji palikta šiame sąrašė.
- 9 2011 m. rugsėjo 28 d. Bendrojo Teismo kanceliarijoje pateiktu ieškove pareiškė ir 2011 m. spalio 19 d. patikslino ieškinį dėl Įgyvendinimo reglamento Nr. 687/2011 panaikinimo tiek, kiek jis su ja susijęs; jam suteiktas numeris T-50/11.
- 10 Nyderlandų Karalystė ir Komisija atitinkamai 2012 m. sausio 9 d. ir 17 d. Bendrojo Teismo kanceliarijoje pateiktais raštais paprašė leisti įstoti į bylą T-508/11 palaikyti Tarybos reikalavimų. 2012 m. kovo 9 d. nutartimis Bendrojo Teismo antrosios kolegijos pirmininkas, išklauses šalis, patenkino šiuos prašymus.
- 11 2011 m. lapkričio 18 d. raštu Taryba išsiuntė ieškovei motyvus, dėl kurių numatoma ją palikti lėšų įšaldymo sąrašė per artimiausią to sąrašo peržiūrą.
- 12 2011 m. gruodžio 22 d. Taryba priėmė Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 1375/2011, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalis ir kuriuo panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 687/2011 (OL L 343, p. 10). Ieškovė palikta sąrašė, pridėtame prie Įgyvendinimo reglamento Nr. 1375/2011.
- 13 2012 m. sausio 3 d. raštu Taryba išsiuntė ieškovei motyvus, dėl kurių ji palikta šiame sąrašė.
- 14 2012 m. vasario 27 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu raštu ieškovė paprašė sujungti bylas T-208/11 ir T-508/11, patikslinti šių ieškinių reikalavimus dėl Įgyvendinimo reglamento Nr. 1375/2011 ir pateikė įrodymų.
- 15 2012 m. gegužės 24 d. ir 25 d. raštais Komisija, Taryba ir Nyderlandų Karalystė pateikė pastabas dėl prašymo patikslinti reikalavimus ir dėl įrodymų.
- 16 2012 m. birželio 15 d. nutartimi Bendrojo Teismo antrosios kolegijos pirmininkas, išklauses šalis, sujungė bylas T-208/11 ir T-508/11.
- 17 2012 m. birželio 25 d. Taryba priėmė Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 542/2012, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalis ir kuriuo panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas Nr. 1375/2011 (OL L 165, p. 12). Ieškovė palikta sąrašė, pridėtame prie Įgyvendinimo reglamento Nr. 542/2012.
- 18 2012 m. birželio 26 d. raštu Taryba išsiuntė ieškovei motyvus, dėl kurių ji palikta tame sąrašė.
- 19 2012 m. liepos 19 d. Bendrojo Teismo kanceliarijoje pateiktu raštu ieškovė paprašė šiuose ieškiniuose suformuluotus reikalavimus patikslinti dėl Įgyvendinimo reglamento Nr. 542/2012.

- 20 Kadangi 2012 m. vasario 27 d. ir liepos 19 d. raštai prie bylos pridėti kaip prašymai patikslinti reikalavimus, ieškovė, Bendrajam Teismui paprašius, 2012 m. rugpjūčio 2 d. pateikė šiuose ieškiniuose suformuluotų reikalavimų patikslinimą dėl įgyvendinimo reglamentų Nr. 1375/2011 ir 542/2012.
- 21 2012 m. rugsėjo 5 d. ir 6 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktais raštais Jungtinė Karalystė, Komisija ir Taryba pateikė pastabas dėl reikalavimų patikslinimo.
- 22 2012 m. gruodžio 10 d. Taryba priėmė Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 1169/2012, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalis ir kuriuo panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas Nr. 542/2012 (OL L 337, p. 2). Ieškovė palikta sąrašė, pridėtame prie Įgyvendinimo reglamento Nr. 1169/2012.
- 23 2013 m. vasario 7 d. ieškovė pateikė šiuose ieškiniuose suformuluotų reikalavimų patikslinimą dėl Įgyvendinimo reglamento Nr. 1169/2012.
- 24 2013 m. vasario 21 d., kovo 12 d. ir 13 d. Bendrojo Teismo kanceliarijoje pateiktais raštais Komisija, Taryba ir Jungtinė Karalystė pateikė pastabas dėl šio reikalavimų patikslinimo.
- 25 2013 m. liepos 25 d. Taryba priėmė Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 714/2013, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalis ir kuriuo panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas Nr. 1169/2012 (OL L 201, p. 10). Ieškovė palikta sąrašė, pridėtame prie Įgyvendinimo reglamento Nr. 714/2013.
- 26 2013 m. rugpjūčio 22 d. ieškovė pateikė šiuose ieškiniuose suformuluotų reikalavimų patikslinimą dėl Įgyvenimo reglamento Nr. 714/2013.
- 27 2013 m. rugsėjo 9 d., 17 d. ir 25 d. Bendrojo Teismo kanceliarijoje pateiktais raštais Komisija, Nyderlandų Karalystė, Jungtinė Karalystė ir Taryba pateikė pastabas dėl šio reikalavimų patikslinimo.
- 28 Pakeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėtį, teisėjas pranešėjas paskirtas į šeštąją kolegiją, todėl šios bylos paskirtos šiai kolegijai.
- 29 2013 m. lapkričio 13 d. sprendimu Bendrasis Teismas šias bylas priskyrė šeštajai išplėstinei kolegijai.
- 30 2014 m. sausio 15 d. raštu Bendrasis Teismas paprašė šalių atsakyti į kelis klausimus. Šalys atsakė į šį prašymą 2014 m. vasario 6 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktais raštais.
- 31 2014 m. vasario 10 d. Taryba priėmė Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 125/2014, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalis ir kuriuo panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas Nr. 714/2013 (OL L 40, p. 9). Ieškovė palikta sąrašė, pridėtame prie Įgyvendinimo reglamento Nr. 125/2014.
- 32 2014 m. vasario 18 d. raštu ieškovė pateikė šiuose ieškiniuose suformuluotų reikalavimų patikslinimą dėl Įgyvendinimo reglamento Nr. 125/2014.
- 33 Kadangi 2014 m. vasario 25 d. vienas teisėjų kolegijos narys negalėjo vykdyti savo pareigų, Bendrasis Teismas pagal Procedūros reglamento 32 straipsnio 3 dalį vietoj trūkstamo teisėjo į kolegiją paskyrė kitą teisėją.
- 34 Per 2014 m. vasario 26 d. įvykusį posėdį Nyderlandų Karalystė, Jungtinė Karalystė, Taryba ir Komisija nurodė, kad nepateiks prieštaravimų dėl 2014 m. vasario 18 d. pateikto prašymo patikslinti reikalavimus.

- 35 2014 m. liepos 22 d. Taryba priėmė Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 790/2014, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalis ir kuriuo panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas Nr. 125/2014 (OL L 217, p. 1). Remiantis pakeistais motyvais, ieškovė palikta sąrašė, pridėtame prie Įgyvendinimo reglamento Nr. 790/2014.
- 36 2014 m. rugpjūčio 20 d. raštu ieškovė pateikė šiuose ieškiniuose suformuluotų reikalavimų patikslinimą dėl Įgyvendinimo reglamento Nr. 790/2014.
- 37 2014 m. rugsėjo 23 ir 25 d. Bendrojo Teismo kanceliarijoje pateiktais raštais Taryba ir Nyderlandų Karalystė pateikė pastabas dėl šio reikalavimų patikslinimo.

Šalių reikalavimai

- 38 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti įgyvendinimo reglamentus Nr. 83/2011, 687/2011, 1375/2011, 542/2012, 1169/2012, 714/2013, 125/2014 ir 790/2014 (toliau – ginčijami reglamentai) tiek, kiek jie su ja susiję,
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 39 Taryba, byloje T-208/11 palaikoma Nyderlandų Karalystės, Jungtinės Karalystės ir Komisijos, o byloje T-508/11 – Nyderlandų Karalystės ir Komisijos, Bendrojo teismo prašo:
- atmesti ieškinius kaip nepagrįstus,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 40 Ieškovė pateikia iš esmės septynis pagrindus, iš jų šešis bylose T-208/11 ir T-508/11 ir vieną – byloje T-508/11.
- 41 Abiem ieškiniams bendri šeši pagrindai susiję: pirmasis – su Reglamento Nr. 2580/2001 netaikymu ieškovės konfliktui su Šri Lankos vyriausybe, antrasis – su klaidingu ieškovės pripažinimu teroristine organizacija, kaip tai suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2011/931 1 straipsnio 3 dalį, trečiasis – su kompetentingos institucijos sprendimo nepriėmimu, ketvirtasis – su Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 6 dalyje numatytos peržiūros neatlikimu, penktasis – su pareigos motyvuoti pažeidimu, šeštasis – su teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą ieškovės teisminę apsaugą pažeidimu. Septintasis pagrindas, kuris pateiktas tik byloje T-50/11, susijęs su proporcingumo ir subsidiarumo principų pažeidimais.

Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 2580/2001 netaikymu ieškovės konfliktui su Šri Lankos vyriausybe

Šalių argumentai

- 42 Ieškovė teigia, kad Reglamentas Nr. 2580/2001 netaikytinas esant ginkluotų konfliktų situacijoms, nes, jos nuomone, ginkluoti konfliktai, taigi ir per juos atlikti veiksmai, gali būti susiję tik su tarptautine humanitarine teise.

- 43 Tačiau ieškovė buvo, kaip liudija istorinės faktinės aplinkybės, ginkluoto konflikto prieš Šri Lankos vyriausybės ginkluotąsias pajėgas šalis, siekianti tamilų tautos apsisprendimo ir jos „išlaisvinimo nuo [šios vyriausybės] priespaudos“. Atsižvelgiant į ieškovės ginkluotųjų pajėgų organizaciją ir veikimą, šių pajėgų nariai atitinka visus tarptautinės teisės reikalavimus, kad jiems būtų suteiktas kovotojų statusas. Šis statusas jiems suteiktų imunitetą dėl teisėtų karo veiksmų pagal ginkluotų konfliktų teisę, o galimų neteisėtų veiksmų atveju jie būtų teisiami tik pagal šią teisę, ir bet kokie teisės aktai dėl kovos su terorizmu jiems nebūtų taikomi. Kadangi teisėti karo veiksmai negali būti laikomi neteisėtais pagal nacionalinę teisę, jiems netaikoma Bendroji pozicija 2001/931, pagal kurios 1 straipsnio 3 dalį ji netaikoma veiksams, nelaikomiems pažeidimais pagal nacionalinę teisę.
- 44 Taigi ieškovės įtraukimas į lėšų išaldymo sąrašą būtų trečiosios valstybės kišimasis į ginkluotą konfliktą, kuris prieštarauja tarptautinėje humanitarinėje teisėje nustatytam nesikišimo principui.
- 45 Dublikuose ieškovė tvirtina, kad reikia aiškiai atskirti ginkluotą konfliktą ir terorizmą. Pirmasis klausimas būtų ne tai, ar įvykis turi teroro aktui būdingų savybių, o tai, ar vyksta ginkluotas konfliktas, nes tuo atveju būtų taikoma tik humanitarinė teisė. Jos teigimu, pagal humanitarinę teisę ginkluoti konfliktai nedraudžiami, o nepažeidžiant ginkluotų konfliktų teisės karo veiksmų aplinkybėmis padarytos žmogžudystės yra dovanotinos. Todėl savižudžio išpuolį prieš priešą štabą pripažinus, kaip tai šiuo atveju padarė Taryba, teroro aktu reikėtų kriminalizuoti karo veiksmą, kuris pagal tarptautinę humanitarinę teisę vis dėlto yra priimtinas.
- 46 Beje, argumentams pagrįsti ieškovė remiasi 2011 m. spalio 21 d. *Rechtbank's-Gravenhague* (Hagos pirmosios instancijos teismas, Nyderlandai) sprendimu ir 2011 m. gegužės 23 d. *Tribunale di Napoli* (Neapolio teismas, Italija) sprendimu, kuriuose konstatuota, kad ieškovė yra ginkluoto vidaus konflikto šalis pagal tarptautinę teisę, ir nuspręsta jos nepripažinti teroristine organizacija.
- 47 Taryba, palaikoma į bylą įstojusių šalių, ginčija ieškovės argumentus. Ji primena, kad pagal tarptautinę teisę pripažinimas ginkluotu konfliktu nedraudžia taikyti (kai įvykdomi teroro aktai) tarptautinės teisės normų dėl kovos su terorizmu; toje kovoje Europos Sąjunga aktyviai dalyvauja remdama Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos (toliau – Saugumo Taryba) priimtas priemones. Pagal tarptautinę humanitarinę teisę nedraudžiama taikyti konkrečių susitarimų dėl kovos su terorizmu. Bendrojoje pozicijoje 2001/931 pateikta teroro akto apibrėžtis galioja neatsižvelgiant į aplinkybes, kuriomis įvykdyti teroro aktai. Taryba neigia, kad ieškovės pateikiamas padėties Šri Lankoje kvalifikavimas gali ją atleisti nuo tarptautinės teisės aktų dėl kovos su terorizmu taikymo.
- 48 Triplikuose Taryba nekeičia pozicijos. Dėl *Rechtbank's-Gravenhague* sprendimo ji pažymi, kad šis sprendimas apskūstas apeliacine tvarka ir kad Bendrasis Teismas negali remtis jo pasekmėmis dėl tarptautinės humanitarinės teisės ir Europos teisės, kuria remiasi ieškovė, aiškinimo.
- 49 Komisija mano, kad ieškovė apsirinka dėl tariamo ginkluotų konfliktų ir teroro aktų nesuderinamumo. Neegzistuoja koks nors kovotojams taikomas principas dėl imuniteto nuo vykstant ginkluotam konfliktui įvykdytų teroro aktų. Ieškovė nepagrindžia savo teiginio, kad ginčijamų reglamentų motyvų pareiškimuose jai inkriminuojami veiksmai yra teisėti karo veiksmai. Komisijos teigimu, ieškovė klysta tvirtindama, kad per ginkluotą konfliktą įvykdyti teroro aktai vertinami tik pagal humanitarinę teisę. Sąjungos institucijos turi didelę diskreciją dėl Sąjungos išorės santykių valdymo ir dėl aplinkybių, į kurias reikia atsižvelgti priimant lėšų išaldymo priemonę. Sąjunga sudaro teroristinių organizacijų sąrašą, kad atimtų iš jų finansavimo šaltinius, ir tai daro neatsižvelgdama į galimą jų ginkluoto konflikto šalies statusą. Šie veiksmai atitinka Sąjungos požiūrį, kuriam, beje, pritaria visas pasaulis ir pagal kurį visi teroro aktai yra smerktini ir turi būti raunami su šaknimis, neatsižvelgiant į tai, ar jie įvykdyti taikos, ar ginkluoto konflikto metu.
- 50 Todėl nebūtina tiksliai nustatyti ieškovės ir Šri Lankos vyriausybės konflikto pobūdžio – nesvarbu, ar jis ginkluotas, ar ne, ar vidaus, ar tarptautinis, ar išsilaisvinimo karas, ar ne.

- 51 Dėl nesikišimo principo tariamo pažeidimo Komisija pažymi, kad šis principas nustatytas valstybėms ir tik jos, o ne „sukilėlių grupuotės“, gali juo remtis. Teiginys, kad tik ieškovė, o ne Šri Lankos vyriausybė įrašyta į lėšų išaldymo sąrašą, yra palankiomis aplinkybėmis pateiktas argumentas, į kurį Bendrasis Teismas negali atsižvelgti. Dėl nuorodos į 1949 m. rugpjūčio 12 d. Ženevos konvencijų 1977 m. birželio 8 d. papildomo protokolo dėl netarptautinių ginkluotų konfliktų aukų apsaugos (II papildomas protokolas) 6 straipsnio 5 dalį reikia pasakyti, kad ta nuoroda yra nereikšminga.
- 52 Komisija, kaip ir kitos į bylą įstojusios šalys, ginčija ieškovės pateiktų nuorodų į *Rechtbank's-Gravenhague* ir *Tribunale di Napoli* sprendimus reikšmingumą ar pagrįstumą.
- 53 Akivaizdu, kad klausimas, ar aptariamas išpuolis yra teroristinis, priklauso ne nuo politinio tikslo, dėl kurio tas išpuolis įvykdytas, bet nuo naudotų priemonių ir metodų. Ginkluotų konfliktų teisėje nenumatyta jokia draudimo rengti teroro aktus išimtis, o humanitarinėje teisėje nėra jokios teisės normos, pagal kurią būtų draudžiama taikyti priemones, kaip antai lėšų išaldymą, kurių tikslas nutraukti terorizmo finansavimą neatsižvelgiant į tai, kur jis vykdomas.

Bendrojo Teismo vertinimas

- 54 Šiame pagrinde ieškovė iš esmės teigia, kad tokiu ginkluoto konflikto, kaip, pasak jos, aptariamas šioje byloje, atveju, kaip jis suprantamas pagal tarptautinę humanitarinę teisę, galimiems per tokį konfliktą įvykdytiems neteisėtiems veiksams taikytina tik ši teisė, o ne terorizmo prevenciją ir nutraukimą reglamentuojanti teisė. Ieškovė teigia, kad ji yra išsilaisvinimo judėjimas, kuris dalyvavo ginkluotame konflikte prieš „engiančią vyriausybę“. Jos įtraukimas į lėšų išaldymo sąrašą yra tarptautinės humanitarinės teisės nesikišimo principo pažeidimas, todėl Taryba neteisingai jai taikė Sąjungos teisės nuostatas dėl terorizmo.
- 55 Savo argumentams pagrįsti ieškovė pateikia įvairias nuorodas į tarptautinės teisės ir Sąjungos teisės aktus.
- 56 Tačiau, priešingai, nei teigia ieškovė, tarptautinės humanitarinės teisės taikymas ginkluotam konfliktui ir per jį įvykdytiems veiksams nereiškia, kad tiems veiksams negali būti taikomi teisės aktai dėl terorizmo. Kad tai tiesa, galima teigti remiantis tiek šioje byloje taikomomis Sąjungos teisės nuostatomis, konkrečiai Bendrąja pozicija 2001/931 ir Reglamentu Nr. 2580/2001, tiek ieškovės nurodyta tarptautine teise.
- 57 Pirma, dėl Sąjungos teisės iš tiesų reikia pažymėti, kad ginkluoto konflikto, kaip jis suprantamas pagal tarptautinę humanitarinę teisę, egzistavimas nereiškia, kad vykstant tokiam konfliktui galimiems teroro aktams negali būti taikomos Sąjungos teisės nuostatos dėl terorizmo.
- 58 Pirma, Bendrojoje pozicijoje 2001/931 nedaromas joks skirtumas dėl jos taikymo srities pagal tai, ar aptariamas aktas įvykdytas per ginkluotą konfliktą, kaip jis suprantamas pagal tarptautinę humanitarinę teisę, ar kitomis aplinkybėmis. Antra, kaip teisingai pažymi Taryba, Sąjungos ir jos valstybių narių tikslai yra kova su įvairių formų terorizmu laikantis galiojančios tarptautinės teisės tikslų.
- 59 Be kita ko, būtent tam, kad Sąjungos lygiu įgyvendintų 2001 m. rugsėjo 28 d. Saugumo Tarybos rezoliuciją 1373 (2001), kurioje „dar kartą patvirtinama būtinybė visomis priemonėmis, remiantis Jungtinių Tautų chartija, kovoti su teroristinių veiksų grėsmėmis tarptautinei taikai ir saugumui“ ir „prašoma valstybių narių papildyti tarptautinį bendradarbiavimą imantis papildomų priemonių, siekiant savo teritorijose visomis teisėtomis priemonėmis užkirsti kelią ir nutraukti teroristinių veiksų finansavimą ir rengimą“, Taryba priėmė Bendrąją poziciją 2001/931 (žr. šios bendrosios pozicijos 5–7 konstatuojamąsias dalis), paskui, remdamasi ta Bendrąja pozicija, – Reglamentą Nr. 2580/2001 (žr. to reglamento 3, 5 ir 6 konstatuojamąsias dalis).

- 60 Antra, dėl tarptautinės teisės, kuria remiasi ieškovė, reikia pažymėti, kad, be to, jog vykstant ginkluotam konfliktui nepaneigiamai gali būti vykdomi veiksmai, kurie dėl savo pobūdžio priskiriami prie teroro aktų, tarptautinėje humanitarinėje teisėje tokie aktai aiškiai kvalifikuojami kaip tai teisei prieštaraujantys „teroro aktai“.
- 61 1949 m. rugpjūčio 12 d. Ženevos konvencijos dėl civilių apsaugos karo metu 33 straipsnyje aiškiai nustatyta, kad draudžiamos bet kokios teroro priemonės. Taip pat 1949 m. rugpjūčio 12 d. Ženevos konvencijų 1977 m. birželio 8 d. I ir II papildomais protokolais dėl tarptautinių ir netarptautinių ginkluotų konfliktų aukų apsaugos siekiama užtikrinti geresnę šių aukų apsaugą ir juose nustatyta, kad teroro aktai draudžiami bet kuriuo laiku ir bet kurioje vietoje (II papildomo protokolo 4 straipsnio 2 dalis); taip pat draudžiami prievartos veiksmai ar grasinimai, kurių pagrindinis tikslas yra skleisti terorą tarp civilių gyventojų (I papildomo protokolo 51 straipsnio 2 dalis ir II papildomo protokolo 13 straipsnio 2 dalis).
- 62 Remiantis išdėstytais argumentais darytina išvada, kad tarptautinėje humanitarinėje teisėje aiškiai numatyti ir baudžiami ginkluotame konflikte dalyvaujančių šalių vykdomi teroro aktai.
- 63 Be to, reikia pridurti, kad negalima teigti, jog dėl ginkluoto konflikto pagal tarptautinę humanitarinę teisę egzistavimo gali būti netaikomos (kai per tą ginkluotą konfliktą įvykdomi teroro aktai) ne tik minėtos humanitarinės teisės normos dėl karo teisės pažeidimų, bet ir konkrečiai su terorizmu susijusios tarptautinės teisės nuostatos.
- 64 Būtent taip 1999 m. gruodžio 12 d. Niujorke pasirašytoje tarptautinėje konvencijoje dėl terorizmo finansavimo prevencijos (toliau – 1999 m. Niujorko konvencija) aiškiai numatytas teroro aktų vykdymas per ginkluotą konfliktą pagal tarptautinę teisę. Tos konvencijos 2 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad baudžiama už „bet kokį veiksmą, kuriuo siekiama nužudyti arba sunkiai sužeisti civilį ar bet kurį kitą asmenį, kurie tiesiogiai nedalyvauja karo veiksmuose ginkluoto konflikto atveju, kai dėl savo pobūdžio ar aplinkybių tuo aktu siekiama įbauginti gyventojus arba priversti vyriausybę ar tarptautinę organizaciją atlikti kokį veiksmą arba susilaikyti nuo veiksmo“.
- 65 Šioje konvencijoje patvirtinta, kad net ginkluoto konflikto pagal tarptautinę humanitarinę teisę atveju gali būti teroro aktų, už kuriuos gali būti baudžiama kaip už tokius, o ne tik kaip už karo nusikaltimus. Šie aktai apima veiksmus, kuriais siekiama nužudyti ar sunkiai sužaloti civilius.
- 66 Šis teiginys niekaip nepaneigiamas priešingu ieškovės argumentu, kad pagal 1999 m. Niujorko konvencijos 2 straipsnio 1 dalies b punktą į šios konvencijos taikymo sritį nepatenka bet kokie veiksmai prieš asmenis, „kurie <...> dalyvauja <...> tiesiogiai karo veiksmuose ginkluoto konflikto atveju“.
- 67 Todėl ieškovė neteisingai teigia, kad pagal tarptautinę teisę ginkluoto konflikto ir terorizmo sąvokos yra nesuderinamos.
- 68 Dėl galimos aplinkybės, kad teroro aktus vykdo „laisvės kovotojai“ arba ginkluotame konflikte prieš „engiančią vyriausybę“ dalyvaujantys išsilaisvinimo judėjimai, remiantis prieš tai išdėstytais argumentais galima teigti, kad ji yra nereikšminga. Tokia teroro aktų draudimo per ginkluotus konfliktus išimtis negrindžiama jokiu Sąjungos ar tarptautinės teisės pagrindu. Sąjungos ir tarptautinės teisės aktuose dėl teroro aktų draudimo nedaroma jokio skirtumo pagal aktą įvykdžiusio asmens statusą ar tuo aktu siekiamą tikslą.
- 69 Dėl ieškovės nuorodos į nesikišimo principą, kurį, jos teigimu, Taryba pažeidė ją įtraukdama į lėšų išaldymo sąrašą, reikia pažymėti, kad šis tarptautinės teisės paprotinis principas, taip pat vadinamas nesikišimo į valstybės vidaus reikalus principu, reiškia bet kurios suverenios valstybės teisę vykdyti veiklą be išorinio įsikišimo ir valstybių suverenios lygybės principą (1984 m. lapkričio 26 d. Tarptautinio Teisingumo Teismo sprendimas *Karinių ir pusiau karinių veiksmų Nikaragvoje ir prieš ją*

- (*Nikaragva prieš JAV*) dėl jurisdikcijos ir priimtumo, TTT Rinkinys, 1984 m., p. 392, 73 punktas ir 1986 m. birželio 27 d. Sprendimas dėl esmės, TTT Rinkinys, 1986 m., p. 96, 202 punktas). Kaip pažymi Taryba, šis tarptautinės teisės principas nustatytas suverenioms valstybėms, o ne grupuotėms ar judėjimams. Judėjimo – nors tai yra išsilaisvinimo judėjimas – tarp kurio ir suverenos valstybės vyksta ginkluotas konfliktas, įtraukimas į lėšų išdymo sąrašą dėl šio judėjimo vykdomų teroro aktų nėra, priešingai, nei teigia ieškovė, nesikišimo principo pažeidimas.
- 70 Be to, negalima pritarti ieškovės argumentui, kad Sąjungos kišimasi lemia diskriminuojanti Sąjungos pozicija, pasireiškianti priimtomis ribojamosiomis priemonėmis tik ieškovės, o ne Šri Lankos Demokratinės Socialistinės Respublikos atžvilgiu.
- 71 Iš tiesų Bendrosios pozicijos 2001/931 pagrindu Tarybos priimtų priemonių prieš grupuotę teisėtumas priklauso nuo klausimo, ar ši institucija savo sprendime įvykdė minėtoje bendrojoje pozicijoje nustatytas sąlygas ir reikalavimus, o ne nuo klausimo, ar ribojamosios priemonės galėtų būti taikomos kitoms šalims. Bendrąja pozicija ir Tarybos vykdomu jos įgyvendinimu siekiama ne nustatyti, kas valstybės ir grupuotės konflikte yra teisingas ar neteisingas, o kovoti su terorizmu. Šiomis aplinkybėmis, atsižvelgiant į Sąjungos institucijoms suteiktą didelę diskreciją dėl Sąjungos išorės santykių politikos (šiuo klausimu žr. 1982 m. spalio 28 d. Sprendimo *Faust / Komisija*, 52/81, EU:C:1982:369, 27 punktą; 1998 m. birželio 16 d. Sprendimo *Racke*, C-162/96, EU:C:1998:293, 52 punktą ir 2007 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Ikea Wholesale*, C-351/04, EU:C:2007:547, 40 punktą; 2011 m. rugsėjo 6 d. Nutarties *Mugraby / Taryba ir Komisija*, T-292/09, EU:T:2011:418, 60 punktą), sprendžiant šį ginčą nereikia nagrinėti, ar ribojamosios priemonės pagal Sąjungos teisę galėjo būti priimtose Šri Lankos Demokratinės Socialistinės Respublikos atžvilgiu. Bet kuriuo atveju, net jei Šri Lankos Demokratinė Socialistinė Respublika įvykdė veiksmus, kuriuos Sąjunga galėtų kritikuoti ir grįsti savo veiksmus, reikia pažymėti, kad vienodo požiūrio principas turi derėti su teisėtumo principu, pagal kurį niekas negali savo naudai remtis neteisėtumu, suteikusių naudą kitam asmeniui (2009 m. liepos 9 d. Sprendimo *Melli Bank / Taryba*, T-246/08 ir T-332/08, EU:T:2009:266, 75 punktas ir 2009 m. spalio 14 d. Sprendimo *Bank Melli Iran / Taryba*, T-390/08, EU:T:2009:401, 56 ir 59 punktai).
- 72 Ginčydama Reglamento Nr. 2580/2001 taikymą per ginkluotą konfliktą įvykdytiems teroro aktams ieškovė taip pat klaidingai remiasi 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pamatiniu sprendimu 2002/475/TVR dėl kovos su terorizmu (OL L 164, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 18), konkrečiai kalbant, šio pamatinio sprendimo 11 konstatuojamąja dalimi, kurioje pasakyta, kad šis pamatinis sprendimas „neregamentuoja ginkluotų konfliktų metu atliekamų ginkluotųjų pajėgų veiksmų, kuriuos reglamentuoja tarptautinė humanitarinė teisė, kaip šie terminai apibrėžiami pagal tą teisę, ir valstybės ginkluotųjų pajėgų veiksmų joms atliekant savo oficialias pareigas tiek, kiek tuos veiksmus reglamentuoja kitos tarptautinės teisės normos“. Ieškovė priduria, kad Pamatinis sprendimas 2002/475 buvo papildytas Tarybos deklaracija, pagal kurią į jo taikymo sritį aiškiai nepatenka ginkluotas pasipriešinimas, kokį vykdė įvairūs Europos pasipriešinimo judėjimai per Antrąjį pasaulinį karą.
- 73 Viena vertus, Reglamentas Nr. 2580/2001 buvo priimtas remiantis ne Pamatiniu sprendimu 2002/475, kuris susijęs su baudžiamąja teise, o Bendrąja pozicija 2001/931. Taigi Pamatinis sprendimas 2002/475 negali apibrėžti Reglamento Nr. 2580/2001 apimties.
- 74 Kita vertus, Bendrojoje pozicijoje 2001/931, kaip ir Saugumo Tarybos rezoliucijoje 1373 (2001), kurią ta Bendroji pozicija įgyvendina Sąjungos lygiu, nėra jokios nuostatos, panašios į Pamatinio sprendimo 2002/475 11 konstatuojamąją dalį.
- 75 Darytina išvada, kad ieškovės nuoroda į Pamatinį sprendimą 2002/475 ir į prie to sprendimo pridėtą Tarybos deklaraciją yra nereikšminga.

- 76 Be kita ko, sekant Komisijos pavyzdžiu, reikia pripažinti, kad konstatuojamosios dalies, kuri būtų panaši į Pamatinio sprendimo 2002/475 11 konstatuojamąją dalį, nebuvimas Bendrojoje pozicijoje 2001/931 turi būti aiškinamas daugiausia kaip išreiškiantis Tarybos valią nenustatyti jokios Sąjungos nuostatų taikymo išimties, kai reikia užkirsti kelią terorizmui ir kovoti su jo finansavimu. Šis išimties netaikymas atitinka 1999 m. Niujorko konvenciją, kurioje taip pat nėra jokios nuostatos, panašios į išdėstytąją Pamatinio sprendimo 2002/475 11 konstatuojamojoje dalyje.
- 77 Dėl ieškovės daromos nuorodos į Europos Parlamento rekomendaciją dėl Sąjungos vaidmens kovojant su terorizmu (2001/2016 (INI)) (OL 2002, C 72 E, p. 135) reikia pažymėti, kad ieškovė kalba apie privalomos galios neturintį dokumentą. Be kita ko, šia rekomendacija neįteisinti išsilaisvinimo judėjimų vykdomi teroro aktai. Vienoje šios rekomendacijos konstatuojamojoje dalyje Parlamentas daro skirtumą tik tarp Sąjungoje, kurios valstybės narės yra teisinės valstybės, įvykdytų teroro aktų ir „trečiojoje šalyse vykdomų pasipriešinimo aktų prieš valstybės struktūras, kurios pačios taiko teroro metodus“.
- 78 Dėl ieškovės daromos nuorodos į 1949 m. rugpjūčio 12 d. Ženevos konvencijų II papildomo protokolo 6 straipsnio 5 dalį (žr. šio sprendimo 61 punktą) pažymėtina, kad ta nuoroda yra nereikšminga. Iš tiesų toje nuostatoje, kurioje pasakyta, kad „pasibaigus [vidaus] karo veiksams, valdžios institucijos privalo stengtis garantuoti kuo plačiau taikyti amnestiją asmenims, dalyvavusiems ginkluotame konflikte“, kalbama apie baudžiamąjį persekiojimą, kurio tam tikra vyriausybė gali imtis būtent prieš su ja kariavusių ginkluotų grupuočių narius, nors Reglamente Nr. 2580/2001 kalbama ne apie tokių baudžiamųjų persekiojimų ir sankcijų nustatymą, o apie terorizmo prevencijos priemones, kurių turi imtis Sąjunga.
- 79 Dėl Bendrojoje pozicijoje 2001/931 vartojamo žodžių junginio „apibrėžiamos kaip nusikaltimas pagal nacionalinę teisę“, kuriuo remdamasi ieškovė daro išvadą, kad Sąjunga bendrojoje pozicijoje pripažįsta imunitetą nuo lėšų įšaldymo priemonių taikymo teisėtų karo veiksmų atveju, reikia konstatuoti, kad tas žodžių junginys iš tikrųjų reiškia kovotojų ginkluotuose konfliktuose imunitetą nuo teisėtų karo veiksmų, kuris I ir II papildomuose protokoluose (žr. šio sprendimo 61 punktą) suformuluotas maždaug taip: niekas negali būti baudžiamas už veiksmus ar neveikimą, kurie pagal veiksmų atlikimo ar neveikimo momentu galiojančią nacionalinę ar tarptautinę teisę nelaikomi nusižengimu (I papildomo protokolo 75 straipsnio 4 dalies c punktas ir II papildomo protokolo 6 straipsnio 2 dalies c punktas).
- 80 Taigi šio žodžių junginio pavartojimas Bendrojoje pozicijoje 2001/931 neturi jokios įtakos aplinkybei, kad Reglamentas Nr. 2580/2001 taikomas teroro aktams, kurie visada yra neteisėti karo veiksmai, kai įvykdomi per ginkluotus konfliktus.
- 81 Remiantis šiais argumentais darytina išvada, kad, priešingai, nei teigia ieškovė, Reglamentas Nr. 2580/2001 yra taikytinas teroro aktams, įvykdytiems per ginkluotus konfliktus.
- 82 Todėl ieškovė negali remtis tariamai vykstančiu ginkluotu konfliktu tarp jos ir Šri Lankos vyriausybės ir tuo pagrindu teigti, kad Bendroji pozicija 2001/931 negali būti jai taikoma už galimus teroro aktus, kuriuos, teigiama, ji įvykdė per tą konfliktą.
- 83 Todėl šis ieškinio pagrindas turi būti atmestas.

Dėl ieškinio trečiojo pagrindo, susijusio su kompetentingos institucijos sprendimo nepriėmimu

Šalių argumentai

- 84 Ieškovė pažymi, kad ginčijamų reglamentų motyvų pareiškimuose po jai inkriminuojamų atakų sąrašo pateiktos nuorodos į Didžiosios Britanijos ir Indijos sprendimus. Ji teigia, kad nė vienas iš šių pareiktų motyvų elementų negali būti laikomas kompetentingos institucijos sprendimu, kaip tai suprantama pagal Bendrąją poziciją 2001/931.
- 85 Pirma, dėl ieškovei inkriminuojamų atakų sąrašo pažymėtina, kad aišku, jog tai nėra kompetentingos institucijos sprendimas. Tačiau tai netrukdo pažymėti, kad šis sąrašas ir jame pateikti kaltinimai yra nepagrįsti, todėl jais negali būti naudojamos kaip pagrindu palikti ieškovę lėšų išaldymo sąrašė.
- 86 Antra, dėl ginčijamų reglamentų motyvų pareiškimuose nurodytų Didžiosios Britanijos sprendimų reikia pažymėti, kad tai nėra kompetentingų institucijų sprendimai. Kadangi šiuose sprendimuose neskirtos bausmės už aptariamus aktus, kaip tai suprantama pagal Bendrąją poziciją 2001/931, tie sprendimai gali būti laikomi teisiniu pagrindu tik tuo atveju, jeigu būtų priimti dėl tyrimo pradžios ar baudžiamojo persekiojimo ir būtų grindžiami rimtais bei patikimais įrodymais ar įkalčiais. Tačiau to negalima pasakyti apie Didžiosios Britanijos sprendimus, laikytinai veikiau administraciniais sprendimais, kuriuose ieškovė kvalifikuojama kaip teroristė ir kuriuose išaldomos jos lėšos, nei baudžiamojo proceso sprendimais. Tik sprendimai, kurie priskiriami baudžiamojo proceso sričiai, gali būti naudojami kaip sprendimo įtraukti į lėšų išaldymo sąrašą pagrindas. Vieninteliai ne baudžiamojo proceso sprendimai, kurie pripažįstami pagrindu įtraukti į lėšų išaldymo sąrašą, yra Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalyje nurodyti Saugumo Tarybos sprendimai.
- 87 Ieškovė priduria, kad aptariamos Didžiosios Britanijos institucijos nėra kompetentingos valdžios institucijos, nes nė viena iš jų nėra teisminė institucija, nors Jungtinėje Karalystėje yra teisminių institucijų, turinčių jurisdikciją srityje, kurioje taikoma Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalis.
- 88 Ieškovė teigia, kad tuo atveju, jei Bendrasis Teismas nuspręstų, jog Didžiosios Britanijos sprendimai prilygsta sprendimams dėl tyrimo pradžios ar baudžiamojo persekiojimo arba teroro akto pasmerkimo, jie vis dėlto nebūtų pagrįsti rimtais ar patikimais įrodymais. Šiuo klausimu ginčijamų reglamentų motyvų pareiškimuose nenurodyta, kokie yra šių Didžiosios Britanijos sprendimų pagrindai. Ieškovė pažymi, kad Britanijos institucijos ją kvalifikavo ne individualiai, o kartu su 20 kitų grupuočių „bloku“.
- 89 Trečia, dėl Indijos sprendimų ieškovė iš esmės pažymi, kad, atsižvelgiant į lojalaus bendradarbiavimo principą, tik valstybės narės nacionalinės institucijos ir Saugumo Tarybos sprendimai gali būti laikomi kompetentingų institucijų sprendimais. Jei būtų teigiama kitaip, būtų sužlugdyta Sąjungos sankcijų sistema, taip pat pakirstas valstybių narių pagrindinis vaidmuo, o Taryba privalėtų pasitikėti trečiųjų šalių, kurioms netaikomas lojalaus bendradarbiavimo principas ir kurių sprendimai negalėtų būti laikomi atitinkančiais Sąjungos normas dėl teisės į gynybą apsaugos ir teisės į veiksmingą teisminę apsaugą, teikiama informacija.
- 90 Ieškovė teigia, kad tuo atveju, jei Bendrasis Teismas nuspręstų, jog Taryba galėjo remtis trečiosios valstybės institucijos sprendimu, aptariamais Indijos sprendimai negalėtų būti laikomi kompetentingų institucijų sprendimais. Kaip ir Didžiosios Britanijos sprendimai, jie neprilygsta sprendimams dėl tyrimo pradžios ar persekiojimų arba bausmių, o Indijoje yra teismų, turinčių jurisdikciją terorizmo srityje.
- 91 Be to, nors Indijos teisėje numatyta bet kurios neteisėta pripažintos asociacijos galimybė kreiptis į teismą, kad šis priimtų sprendimą dėl tokio pripažinimo pagrįstumo, ieškovė niekada nepasinaudojo tokia galimybe, o Sąjungos priimtų sprendimų palikti ieškovę lėšų išaldymo sąrašė motyvų

- pareiškimuose šiuo klausimu nieko nepasakyta ir nepateiktas joks įrodymas, pagrindžiantis, kad Indijos vyriausybės sprendimai iš tikrųjų yra kompetentingos institucijos, kaip ji suprantama pagal Bendrąją poziciją 2001/931, priimti sprendimai.
- 92 Ieškovė teigia, kad jei Bendrais Teismas vėl nuspręstų, jog Indijos sprendimai prilygsta sprendimams dėl tyrimo pradžios ir baudžiamojo persekiojimo arba teroro akto pasmerkimo, šie sprendimai nebūtų pagrįsti rimtais ir patikimais įrodymais ar įkalčiais. Dėl šio klausimo ginčijamų sprendimų motyvų pareiškimuose visiškai nenurodyti šių Indijos sprendimų pagrindai. Taryba negali paprasčiausiai remtis nacionalinių institucijų sprendimais ir negarantuoti, kad jie yra sprendimai, kaip tai suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį. Tai juo labiau tampa privaloma, kai kalbama apie sprendimą, priimtą valstybės, kuri nėra Sąjungos narė.
- 93 Galiausiai Indijos institucijos negali būti laikomos patikimu informacijos šaltiniu, nes jos užėmė „šališką poziciją“ ieškovės ir Šri Lankos vyriausybės konflikte.
- 94 Ieškovė teigia, jog Taryba neatsižvelgia į gynybos argumentą, kad ji turėtų nacionaliniuose teismuose ginčyti sprendimų palikti ją lėšų išaldymo sąraše motyvų pareiškimuose nurodytas aplinkybes, ir pati nepagrindžia, kaip nurodytuose nacionaliniuose sprendimuose šios faktinės aplinkybės buvo nagrinėtos ir inkriminuotos ieškovei. Argumentas, kad Taryba neturi pateikti papildomų įrodymų dėl to, kad Sąjungos priemonė yra administracinė, o ne baudžiamoji, yra nepagrįstas. Be to, ieškovė negali būti įpareigota pareikšti ieškinius dėl kiekvienoje nacionalinės teisės sistemoje priimtų sprendimų, kuriais Taryba grindžia savo sprendimą.
- 95 Taryba, palaikoma į bylą įstojusių šalių, ginčija ieškovių argumentus.
- 96 Dėl sprendimų palikti ieškovę lėšų išaldymo sąraše motyvų pareiškimuose pateikto atakų sąrašo pažymėtina, kad Taryba neigia, jog turėjo pateikti daugiau įrodymų dėl šių aktų inkriminavimo ieškovei. Taryba teigia, kad jeigu ieškovė nori ginčyti jai inkriminuojamas faktines aplinkybes, ji turi tai daryti valstybių, kurios iš pradžių priėmė jai taikomas priemones, nacionaliniuose teismuose.
- 97 Dėl Didžiosios Britanijos sprendimų reikia pasakyti, kad Taryba neigia argumentą, kad tai nėra kompetentingų institucijų sprendimai dėl nurodyto motyvo, jais nepradedamas joks tyrimas ar baudžiamasis persekiojimas arba kad jie nepagrįsti rimtais ir patikimais įrodymais ar įkalčiais. Taryba taip pat ginčija argumentą, kad aptariamoms Didžiosios Britanijos institucijoms nėra teisminės institucijos. Ji teigia, kad Bendrojoje pozicijoje 2001/931 nereikalaujama, kad nacionalinio lygmens sprendimas būtų baudžiamojo proceso sprendimas. Dėl įrodymų, kuriais grindžiamas nacionalinio lygmens sprendimas, vertinimo pažymėtina, kad lojalus bendradarbiavimo principu Tarybai nustatyta pareiga kiek įmanoma kliautis kompetentingos nacionalinės institucijos vertinimu, nes svarbiausias argumentas Tarybai yra tai, kaip ta institucija suvokia ir vertina riziką, jog, netaikant lėšų išaldymo priemonės, aptariamoms lėšoms gali būti panaudotos terorizmui finansuoti. Aplinkybė, kad nacionalinė institucija yra administracinė, o ne teisminė institucija, neturi lemiamos reikšmės.
- 98 Konkrečiai dėl 2001 m. kovo 29 d. *Secretary of State for the Home Department* (Jungtinės Karalystės Vidaus reikalų ministerija, toliau – *Home Secretary*) sprendimo Taryba primena, jog Bendrasis Teismas jau yra nusprendęs, kad tai – kompetentingos institucijos sprendimas, kaip tai suprantama pagal Bendrąją poziciją 2001/931. Taryba primena, kad šį sprendimą *Home Secretary* priėmė remdamasi *UK Terrorism Act 2000* 3 skirsnio 3 dalies a punktu, pagal kurį jai suteikiama kompetencija Parlamento pritarimu uždrausti bet kokią organizaciją, kurią ji laiko „susijusia su terorizmu“.
- 99 Taryba teigia, jog pakanka tik šio *Home Secretary* sprendimo, kad jos sprendimai būtų pagrįsti, o 2001 m. gruodžio 6 d. *UK Treasury* (Jungtinės Karalystės Finansų ministerija, toliau – *UK Treasury*) sprendimo dėl lėšų išaldymo, paminėto 2010 m. lapkričio 15 d. motyvų pareiškime, kuriuo grindžiamas Įgyvendinimo reglamentas Nr. 83/2011, o vėliau kitur neminimo, nes Jungtinėje Karalystėje nebuvo

kito sprendimo dėl lėšų išaldymo, net nereikia nagrinėti. Taryba pažymi, kad pastarojo sprendimo turinys vėliau buvo pateiktas vėlesniame tokio paties pobūdžio ir tokias pačias lėšų išaldymo pasekmes sukeliančiame 2009 m. spalio 7 d. sprendime, ir teigia, kad šis sprendimas, kaip ir *Home Secretary* sprendimas, yra kompetentingos institucijos sprendimas, kaip tai suprantama pagal Bendrąją poziciją 2001/931.

- 100 Dėl 1992 m. Indijos vyriausybės priimto sprendimo, kuris grindžiamas 1967 m. Indijos *Unlawful Activities Act* (Įstatymas dėl neteisėtų veiksmų) su 2004 m. padarytais pakeitimais, Taryba pažymi, kad turi kompetenciją priimti lėšų išaldymo priemones remdamasi trečiosios valstybės kompetentingų institucijų priimtais sprendimais valstybei narei šiuo tikslu pateikus pasiūlymą po aptariamo atvejo pirmojo nagrinėjimo arba pačios atitinkamos trečiosios valstybės prašymu. Taryba nurodo, jog įsitikina, kad aptariamais sprendimais buvo priimti laikantis žmogaus teisių apsaugą, teisinę valstybę reglamentuojančių pagrindinių principų, nekaltumo prezumpcijos, teisės į nešališką teismo procesą ir teisės nebūti teisiamam ar baudžiamam du kartus už tą patį nusikaltimą ar nusižengimą principų. Taip buvo ir aptariamam atveju.
- 101 Triplike Taryba iš esmės nekeičia savo pozicijos ir daro nuorodą, kiek tai susiję su Didžiosios Britanijos sprendimais, į informaciją, pateiktą Jungtinės Karalystės prašyme įstoti į bylą. Taryba priduria, jog susipažino su toliau nurodyta informacija, kad ieškovei nepertraukiamai buvo taikomos Indijos institucijų nustatytos draudžiamosios priemonės: paskutinis sprendimas įsigaliojo 2010 m. gegužės 14 d. dvejiems metams, o teismo buvo patvirtintas 2010 m. lapkričio 12 d. Taigi ieškovė ir toliau lieka Indijos sudarytame sąrašė kaip teroristinė organizacija.
- 102 Prašyme leisti įstoti į bylą Jungtinė Karalystė teigia, kad *Home Secretary* ir *UK Treasury* sprendimai akivaizdžiai atitinka reikiamas sąlygas, kad juos būtų galima laikyti kompetentingų institucijų sprendimais. Dėl Indijos sprendimo pažymėtina, jog Jungtinė Karalystė pritaria Tarybos pozicijai, kad šis sprendimas turi būti laikomas kompetentingos institucijos sprendimu.

Bendrojo Teismo vertinimas

- 103 Be pirmosios teisingos pastabos, kad ginčijamų reglamentų motyvų pradžioje pateiktas faktų sąrašas nėra kompetentingos institucijos sprendimas, ieškovė teigia, kad tuose motyvuose nurodyti Didžiosios Britanijos ir Indijos sprendimai nėra kompetentingų institucijų sprendimai, kaip tai suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalies antrą pastraipą.
- 104 Dėl bendro prieštaravimo, kad aptariamoms Britanijos ir Indijos institucijos nėra kompetentingos institucijos, nes tai ne teisminės institucijos, nors šiose šalyse yra terorizmo srityje kompetenciją turinčių teisminių institucijų, reikia pažymėti, kad jį reikia atmesti dėl toliau nurodytų priežasčių.
- 105 Bendrasis Teismas, nagrinėdamas atvejį dėl Nyderlandų administracinės institucijos sprendimo (Nyderlandų užsienio reikalų ir finansų ministrų priimtas nutarimas dėl sankcijų (*Sanctieregeling*) dėl terorizmo), jau yra nusprendęs, kad aplinkybė, jog šis sprendimas yra administracinis, o ne teismo sprendimas, savaime neturi lemiamos reikšmės, nes Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalyje aiškiai nustatyta, kad neteisminė institucija taip pat gali būti laikoma kompetentinga institucija, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą (2010 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Al-Aqsa / Taryba*, T-348/07, EU:T:2010:373, 88 punktą, toliau – Sprendimas *Al-Aqsa* T-348/07). Sprendime, kuriame išnagrinėtas apeliacinis skundas dėl minėto Sprendimo *Al-Aqsa* (T-348/07, EU:T:2010:373), Teisingumo Teismas iš esmės patvirtino, kad *Sanctieregeling* gali būti laikomas kompetentingos institucijos sprendimu (2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Al-Aqsa / Taryba*, C-539/10 P ir C-550/10 P, EU:C:2012:711, 66–77 punktai, toliau – Sprendimas *Al-Aqsa* C-539/10 P).

- 106 Ankstesniame sprendime dėl *Home Secretary* sprendimo Bendrasis Teismas nusprendė, kad šis sprendimas, atsižvelgiant į reikšmingus nacionalinės teisės aktus, laikomas kompetentingos nacionalinės institucijos sprendimu, atitinkančiu Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalyje išdėstytą apibrėžtį (2008 m. spalio 23 d. Sprendimo *People's Mojahedin Organization of Iran / Taryba*, T-256/07, EU:T:2008:461, toliau – Sprendimas *PMOI* T-256/07, 144 punktą ir 145 punkto paskutinis sakiny; šiuo klausimu taip pat žr. šio sprendimo 105 punkte minėto Sprendimo *Al-Aqsa* T-348/07, EU:T:2010:373, 89 punkto pabaigą).
- 107 Taigi, nors Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje pirmenybė teikiama teisminių institucijų priimtiems sprendimams, tai visiškai nereiškia, kad negalima atsižvelgti į administracinės valdžios institucijų priimtus sprendimus, kai, pirma, šioms valdžioms institucijoms pagal nacionalinę teisę iš tikrųjų suteikta kompetencija priimti ribojamuosius sprendimus dėl su terorizmu susijusių grupuočių, ir, antra, kai šios institucijos, nors yra tik administracinės, vis dėlto gali būti laikomos „prilygstančiomis“ teisminėms institucijoms.
- 108 Ieškovės nurodoma aplinkybė, kad Didžiosios Britanijos ir Indijos teismai turi jurisdikciją kovos su terorizmu srityje, visiškai nereiškia, kad Taryba negalėjo atsižvelgti į nacionalinės administracinės institucijos, atsakingos už ribojamųjų priemonių terorizmo srityje nustatymą, sprendimus.
- 109 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad ieškovė netvirtina, kad aptariamų Didžiosios Britanijos ir Indijos institucijų sprendimus priėmė šiuo tikslu įgaliojimų pagal aptariamų valstybių nacionalinę teisę neturinčios institucijos.
- 110 Remiantis šiais argumentais galima teigti, kad bendras ieškovės prieštaravimas (žr. šio sprendimo 104 punktą) turi būti atmetas.
- 111 Beje, ieškovė teigia, kad dėl to, jog ginčijamų reglamentų motyvuose nurodytuose nacionaliniuose sprendimuose nenumatytos bausmės, jie gali būti laikomi teisiniu pagrindu tik tuo atveju, jeigu jais pradedamas tyrimas ar baudžiamasis persekiojimas ir jeigu jie pagrįsti rimtais ir patikimais įrodymais arba įkalčiais. Tačiau to negalima pasakyti apie nacionalinius sprendimus, kurie yra veikiau administraciniai nei baudžiamąjį proceso sprendimai, kuriuose ieškovė įvardijama kaip teroristė ir kuriais išaldomos lėšos. Tik sprendimai, kurie priskiriami baudžiamąjį proceso sričiai, gali būti naudojami kaip sprendimo įtraukti į lėšų išaldymo sąrašą pagrindas. Vienintelis atvejis, kai ne baudžiamąjį pobūdžio sprendimas pripažįstamas pagrindu įtraukti į lėšų išaldymo sąrašą, yra Saugumo Tarybos sprendimai, nurodyti Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalyje.
- 112 Šiais argumentais ieškovė iš esmės teigia, kad tik baudžiamieji sprendimai gali būti laikomi kompetentingų institucijų sprendimais pagal Bendrąją poziciją 2001/931. Be to, ji teigia, kad paprastų sprendimų dėl įtraukimo į sąrašą negali pakakti.
- 113 Reikia priminti, kad Bendrojoje pozicijoje 2001/931 nereikalaujama, kad kompetentingos institucijos sprendimas būtų *stricto sensu* priimtas baudžiamąjoje byloje, nors taip būna dažniausiai. Tačiau atsižvelgiant į Bendrąją poziciją 2001/931, kuria įgyvendinama Saugumo Tarybos rezoliucija 1373 (2001), siekiamus tikslus, aptariama nacionalinė procedūra vis dėlto turi turėti tikslą kovoti su terorizmu plačiąja prasme. Toks Bendrojo Teismo vertinimas, pateiktas šio sprendimo 105 punkte minėtame Sprendime *Al-Aqsa* T-348/07, (EU:T:2010:373, 98 ir 100 punktai), iš esmės buvo patvirtintas šio sprendimo 105 punkte minėtame Sprendime *Al-Aqsa* C-539/10 P, (EU:C:2012:711, 70 punktą), nes Teisingumo teismas nusprendė, kad nekiltų abejonių dėl suinteresuotųjų asmenų apsaugos, jeigu nacionalinės institucijos priimtas sprendimas būtų priimtas ne per procedūrą, kuria siekiama skirti baudžiamąsias sankcijas, o per procedūrą, kurios tikslas – nustatyti prevencines priemones.

- 114 Bendrasis Teismas taip pat nusprendė, kad sprendimas „pradėti tyrimą ar baudžiamąjį persekiojimą“, kad Taryba pagrįstai galėtų juo remtis, turi būti priimtas per nacionalinę procedūrą, per kurią tiesiogiai ir visų pirma siekiama taikyti prevencinio ar represinio pobūdžio priemonę suinteresuotajam asmeniui, siekiant kovoti su terorizmu ir atsižvelgiant į jo dalyvavimą šioje veikloje. Pirmosios instancijos teismas pabrėžė, kad šio reikalavimo neatitinka nacionalinės teisminės institucijos sprendimas, kuriame tik papildomai ir atsitiktinai nurodomas suinteresuotojo asmens galimas dalyvavimas tokioje veikloje, nagrinėjant ginčą, pavyzdžiui, dėl civilinių teisių ir pareigų tam, kad Taryba galėtų pagrįstai remtis sprendimu (2009 m. rugsėjo 30 d. Sprendimo *Sison / Taryba*, T-341/07, EU:T:2009:372, 111 punktas, toliau – Sprendimas *Sison* T-341/07).
- 115 Šioje byloje reikia pažymėti, kad nors Didžiosios Britanijos (t. y. *Home Secretary* ir *UK Treasury*) ir Indijos institucijų priimti sprendimai, tiesą sakant, iš tikrųjų nėra sprendimai „pradėti tyrimą ar baudžiamąjį persekiojimą dėl teroro akto“ arba „pasmerkti tokius veiksmus“ griežtai su baudžiamąja teise susijusia šių žodžių prasme, vis dėlto šiais sprendimais ieškovės veikla uždraudžiama Jungtinėje Karalystėje ir jos lėšos išaldomos, taip pat Indijoje ieškovės veikla uždraudžiama, o šie sprendimai aiškiai yra priimti per nacionalines procedūras, kuriomis visų pirma siekiama nustatyti prevencines ar represines priemones ieškovės atžvilgiu siekiant kovoti su terorizmu.
- 116 Tokiu atveju ir, priešingai, nei teigia ieškovė, aplinkybė, kad šioje byloje aptariamai nacionaliniai sprendimai nevysiškai atitinka Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalies antros pastraipos formuluotę, savaime visiškai neleidžia daryti išvados, kad į tuos sprendimus Taryba negalėjo atsižvelgti.
- 117 Taigi ieškovė neteisi, kai teigia, kad ne baudžiamąjį proceso sprendimas gali būti pripažįstamas pagrindu įtraukti į lėšų išaldymo sąrašą tik tuo atveju, jei tai Saugumo Tarybos sprendimas, nurodytas Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalyje. Šios Bendrosios pozicijos 1 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos tikslas yra tik suteikti Tarybai papildomą galimybę įtraukti į sąrašus kartu su galimybe įtraukti į sąrašus, remiantis kompetentingų nacionalinių institucijų sprendimais.
- 118 Iš tiesų administracinių institucijų veiksmai galiausiai baigiasi įtraukimu į sąrašą. Tačiau ši aplinkybė savaime nereiškia, kad šios institucijos neatliko individualaus kiekvienos suinteresuotos grupės vertinimo prieš jas įtraukdamas į sąrašą arba kad tas vertinimas būtinais yra savavališkas ar nepagrįstas. Taigi svarbiausia yra ne tai, kad aptariamoms institucijoms veiksmai baigiasi įtraukimu į asmenų, grupių ar subjektų, susijusių su terorizmu, sąrašą, o tai, ar ši veikla vykdoma turint pakankamai garantijų, kad Taryba galėtų ja remtis grįsdama savo sprendimą įtraukti į sąrašą.
- 119 Tokiomis aplinkybėmis, be ką tik išnagrinėtų bendrų prieštaravimų, reikia nustatyti, ar konkrečiai šioje byloje aptariamoms administracinėms institucijoms, t. y. *Home Secretary* ir *UK Treasury*, viena pusė, ir Indijos vyriausybė, kita pusė, galėjo būti laikomos kompetentingomis institucijomis pagal Bendrąją poziciją 2001/931.
- 120 Visų pirma dėl *Home Secretary* reikia priminti, kad Bendrasis Teismas, atsižvelgęs į reikšmingus nacionalinės teisės aktus, jau yra nusprendęs, kad ši administracinė institucija yra kompetentinga institucija, kaip tai suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį (šio sprendimo 106 punkte minėto Sprendimo *PMOI* T-256/07, EU:T:2008:461, 144 punktas).
- 121 Be jau pateiktų ir Bendrojo Teismo atmestų bendrų argumentų (žr. šio sprendimo 104–118 punktus), ieškovė nepateikia jokių priešingų argumentų, išskyrus argumentą, kad Jungtinėje Karalystėje teroristine organizacija buvo pripažinta kartu su 20 kitų grupių ir kad Jungtinės Karalystės Bendruomenių Rūmai tariamai neturėjo jokio kito pasirinkimo, tik patvirtinti arba atmesti visą sąrašą, kurį jiems pateikė *Home Secretary*, ir neturėjo galimybės kiekvienos organizacijos apsvarstyti atskirai.
- 122 Tačiau remiantis ieškovės pateikta 2001 m. kovo 13 d. Bendruomenių Rūmų diskusijų dėl 2001 m. vasario 28 d. *Home Secretary* jiems pateikto tvirtinti nutarties projekto ištrauka negalima teigti, kad Bendruomenių Rūmai neturėjo galimybės atskirai nagrinėti kiekvienos šiame nutarties projekte

- nurodytos organizacijos padėties. Pirmiausia, visi Bendruomenių Rūmų nariai gavo faktų santrauką dėl kiekvienos nutarties projekto sąraše nurodytos organizacijos, o tai reiškia, kad jie turėjo galimybę jas vertinti atskirai. Antra, Bendruomenių Rūmuose tikrai buvo galimybė diskutuoti apie atskiras organizacijas; konkrečiai buvo diskutuota apie revoliucinę organizaciją „Lapkričio 17-oji“. Galiausiai dėl aplinkybės, kad Bendruomenių Rūmams pasiūlytos tvirtinti priemonės jiems buvo pateiktos vienoje nutartyje, o ne kiekvienai organizacijai paskiroje nutartyje, pažymėtina, kad tai nereiškia, jog buvo neįmanoma atlikti veiksmingo individualaus tyrimo, nes bet kuriuo atveju Bendruomenių Rūmai galėjo atsisakyti tvirtinti nutarties projektą.
- 123 Remiantis išdėstytais teiginiais darytina išvada, kad ieškovės argumentais negalima paneigti *Home Secretary* kaip kompetentingos institucijos statuso.
- 124 Paskui tą patį galima pasakyti ir kalbant apie *UK Treasury*, t. y. instituciją, kuria Taryba iš esmės remiasi tik Įgyvendinimo reglamento Nr. 83/2001 motyvuose, o vėlesnių reglamentų motyvuose nebemini. Beje, šiuose ieškiniuose ieškovė nekelia jokio ypatingo prieštaravimo dėl *UK Treasury* kaip kompetentingos institucijos statuso, išskyrus bendrus argumentus, išdėstytus šio sprendimo 104–118 punktuose, kuriuos Bendrasis Teismas jau atmetė.
- 125 Galiausiai dėl Indijos vyriausybės ieškovė, atvirkiščiai, pateikia išsamius argumentus. Iš esmės ji teigia, kad atsižvelgiant į lojalų bendradarbiavimo principą, kuris taikomas tik Sąjungos ir jos valstybių narių santykiams, trečiosios valstybės institucija negali būti laikoma kompetentinga institucija pagal Bendrąją poziciją 2001/931.
- 126 Šis principinis argumentas, kad trečiosios valstybės institucija negali būti laikoma kompetentinga institucija, kaip tai suprantama pagal Bendrąją poziciją 2001/931, turi būti atmestas dėl toliau nurodytų priežasčių.
- 127 Pirma, pagal Bendrosios pozicijos 5 ir 7 konstatuojamąsias dalis darytina išvada, kad ši pozicija buvo priimta remiantis ir įgyvendinant Saugumo Tarybos rezoliuciją 1373 (2001), kurioje Saugumo Taryba nusprendė, kad „visos valstybės privalo imtis reikiamų priemonių, kad užkirstų kelią teroro aktams, konkrečiai – užtikrindamos greitą kitų valstybių perspėjimą ir informacijos perdavimą“ (Saugumo Tarybos rezoliucijos 1373 (2001) 2 punkto b papunktis), ir „teikti kuo didesnę tarpusavio pagalbą atliekant kriminalinius tyrimus bei kitas procedūras, susijusias su teroro aktų finansavimu ar pagalba, kuri buvo suteikta juos vykdant, įskaitant pagalbą gaunant jų galbūt turimus ir per procedūrą reikalingus įrodymus“ (Saugumo Tarybos rezoliucijos 1373 (2001) 2 punkto f papunktis). Rezoliucijoje Saugumo Taryba taip pat pareikalavo „visų valstybių <...> keistis informacija pagal tarptautinę ir nacionalinę teisę bei bendradarbiauti administraciniu bei teisiniu lygiu, kad būtų užkirstas kelias teroro aktams“ (Saugumo Tarybos rezoliucijos 1373 (2001) 3 punkto b papunktis).
- 128 Tačiau reikia priminti, kad, kaip nusprendė Teisingumo Teismas, jei „priėmus bendrąją poziciją, Sąjunga pagal Sutartį privalo imtis iš jos išplaukiančių priemonių, ši pareiga, kai siekiama įgyvendinti pagal Jungtinių Tautų Chartijos VII skyrių priimtą Saugumo Tarybos rezoliuciją, reiškia, kad rengdama šias priemones Sąjunga turi tinkamai atsižvelgti į atitinkamos rezoliucijos tekstą ir tikslą ir atitinkamas su tokiu įgyvendinimu susijusias iš Jungtinių Tautų Chartijos kylančias pareigas (2008 m. rugsėjo 3 d. Sprendimo *Kadi ir Al Barakaat International Foundation / Taryba ir Komisija*, C-402/05 P ir C-415/05 P, EU:C:2008:461, 296 punktas; taip pat žr. 2012 m. kovo 13 d. Sprendimo *Melli Bank / Taryba*, C-380/09 P, EU:C:2012:137, 55 punktą).
- 129 Atsižvelgiant į Saugumo Tarybos rezoliucijos 1373 (2001) tikslus stiprinti kovą su terorizmu pasaulio lygiu sistemingai ir glaudžiai bendradarbiaujant visoms valstybėms ir į aplinkybę, kad Bendroji pozicija 2001/931 buvo priimta įgyvendinant šią rezoliuciją, ieškovės teiginyje, pateiktame neatsižvelgiant į tai, kad šioje bendrojoje pozicijoje nenustatytas joks ribojimas *a priori* dėl kompetentingų institucijų nacionalinės kilmės, neatsižvelgiama nei į šios bendrosios pozicijos tekstą, nei į jos tikslus ir taip prieštaraujama Saugumo Tarybos rezoliucijos įgyvendinimui Sąjungoje.

- 130 Be to, reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 2580/2001 6 konstatuojamojoje dalyje nustatyta, kad „šis reglamentas yra priemonė, būtina Bendrijos lygmeniu ir papildanti administracines ir teismo procedūras, taikomas teroristinėms organizacijoms Europos Sąjungoje ir trečiojoje valstybėse“.
- 131 Antra, reikia pažymėti, kad ieškovės argumentas grindžiamas netiksliu lojalaus bendradarbiavimo principo, taikomo Bendrąja pozicija 2001/931 sukurtoje sistemoje, funkcijos ir Tarybos priimtų ribojamųjų priemonių suvokimu.
- 132 Remiantis ESS 4 straipsnio 3 dalimi, santykiams tarp valstybių narių ir Sąjungos institucijų taikomos abipusės pareigos lojaliai bendradarbiauti (šio sprendimo 114 punkte minėto Sprendimo *Sison* T-341/07, EU:T:2009:372, 94 punktas).
- 133 Kaip pažymėta teismų praktikoje, lojalus bendradarbiavimo principu Tarybai nustatyta, kiek tai susiję su Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalies ir Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalies taikymu, pareiga kuo daugiau pasikliauti atitinkamos valstybės narės kompetentingos nacionalinės institucijos, ypač jeigu tai yra teisminė institucija, vertinimu, kiek jis susijęs su „rimtais ir patikimais įrodymais ar įkalčiais“, kuriais pagrįstas jos sprendimas (šio sprendimo 114 punkte minėto Sprendimo *Sison* T-341/07, EU:T:2009:372, 95 punktas).
- 134 Taigi šis principas, priešingai, nei teigia ieškovė, susijęs ne su klausimu dėl nacionalinės institucijos pripažinimo kompetentinga institucija pagal Bendrąją poziciją 2001/931, o tik su Tarybos pareigų apimtimi tokios institucijos sprendimų atžvilgiu, kai pastaroji yra valstybės narės institucija.
- 135 Galiausiai aplinkybė, kad lojalus bendradarbiavimo principas taikomas tik Sąjungos ir valstybių narių santykiams, nereiškia, kad trečiosios valstybės institucija negali būti laikoma kompetentinga institucija pagal Bendrąją poziciją 2001/931 ir kad Taryba negali, jei reikia, remtis tos institucijos vertinimais.
- 136 Remiantis išdėstytais teiginiais darytina išvada, kad ieškovės pateiktas pagrindinis argumentas, jog lojalus bendradarbiavimo principo netaikymas Sąjungos ir trečiųjų valstybių santykiams iš principo užkerta kelią trečiosios valstybės instituciją pripažinti kompetentinga institucija, turi būti atmestas. Bendrąja pozicija 2001/931 siekiamas tikslas iš tikrųjų veda prie priešingos išvados.
- 137 Vis dėlto tai nereiškia, kad, kaip nusprendė Bendrasis Teismas remdamasis Bendrosios pozicijos 2001/931 nuostatomis, dėl to, jog šioje bendrojoje pozicijoje nustatytu mechanizmu Taryba gali įtraukti asmenį į lėšų išaldymo sąrašą remdamasi nacionalinės institucijos priimtu sprendimu, patikrinimas, ar egzistuoja nacionalinės valdžios institucijos, atitinkančios Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalies apibrėžtį, sprendimas, yra esminė išankstinė sąlyga, kad Taryba galėtų priimti savo sprendimą išaldyti lėšas (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 114 punkte minėto Sprendimo *Sison* T-341/07, EU:T:2009:372, 93 punktą).
- 138 Ši sąlyga, kurią Bendrasis Teismas nustatė nagrinėdamas Sąjungos valstybių varių institucijų priimtus sprendimus, pasirodo esanti dar svarbesnė tais atvejais, kai sprendimus priima trečiųjų valstybių institucijos. Iš tiesų, skirtingai nei valstybes nares, daugelio trečiųjų valstybių nesaisto reikalavimai, nustatyti 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytoje Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijoje, ir nė vienai iš jų netaikomos Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos nuostatos.
- 139 Taigi prieš remdamasi trečiosios valstybės institucijos sprendimu Taryba privalo kruopščiai patikrinti, kad reikšminguose šios valstybės teisės aktuose būtų užtikrinta teisė į gynybą ir teisė į veiksmingą teisminę apsaugą, prilygstančią Sąjungos lygmeniu užtikrinamoms teisėms. Be to, negali būti duomenų, kad trečioji valstybė praktikoje nesilaiko šių teisės aktų. Iš tikrųjų šiuo atveju, remiantis nurodytas sąlygas formaliai atitinkančių teisės aktų egzistavimu, vis dėlto nebūtų galima teigti, kad aptariama institucija yra kompetentinga institucija, kaip tai suprantama remiantis Bendrąja pozicija 2001/931.

- 140 Reikia pridurti, kad jeigu trečiosios valstybės teisės aktais ir Sąjungos lygmeniu užtikrinamos apsaugos lygiai yra nelygiaverčiai, pripažinus, jog trečiosios valstybės nacionalinė institucija turi kompetentingos institucijos statusą pagal Bendrąją poziciją 2001/931, asmenims, kuriems taikomos Sąjungos lėšų išaldymo priemonės, būtų taikomas skirtingas požiūris atsižvelgiant į tai, ar nacionalinius sprendimus, kuriais grindžiamos tos priemonės, priėmė trečiųjų valstybių, ar valstybių narių institucijos.
- 141 Tačiau remiantis ieškovės pavyzdžiu reikia konstatuoti, kad ginčijamų reglamentų motyvuose nėra jokių duomenų, kuriais remiantis būtų galima teigti, kad Taryba atliko tokį kruopštų Indijos teisės aktuose nustatytos teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę apsaugą lygio patikrinimą. Šiuose motyvuose, kurie išdėstyti Įgyvendinimo reglamentuose Nr. 83/2001–Nr. 125/2014, pateikti tik tokie teiginiai:
- „Atsižvelgdama į tai, kad [LTTE] įvykdė ir dalyvavo vykdant teroro aktus, 1992 m. Indijos vyriausybė uždraudė LTTE remdamasi 1967 m. *Unlawful Activities Act* (1967 m. Įstatymas dėl neteisėtų veiksmų) ir vėliau šią organizaciją įtraukė į teroristinių organizacijų sąrašą, pateiktą 2004 m. *Unlawful Activities Prevention (Amendment) Act* (2004 m. Įstatymas dėl neteisėtų veiksmų prevencijos (pakeitimas)) priede.
- Taigi sprendimus dėl [LTTE] priėmė kompetentingos institucijos, kaip jos suprantamos pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį.“
- 142 Atvirkščiai, Didžiosios Britanijos institucijų, kurios yra Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos, atveju Taryba, paminėjusi taikytinus teisės aktus, pasirūpino konstatuoti, kad šių institucijų sprendimus periodiškai peržiūrėdavo vyriausybė komisija (įvairių ginčijamų reglamentų motyvų penkta pastraipa) arba kad jie buvo ginčijami teisme (2010 m. rugpjūčio 25 d. ir lapkričio 15 d. motyvų šešta pastraipa). Tačiau dėl Indijos institucijų (trečioji valstybė) Taryba nepateikia jokio pagal Indijos teisę suteikiamos teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę apsaugą lygio vertinimo.
- 143 Šiuo klausimu per teismo posėdį Taryba neįtikinamai teigė, kad, kiek tai susiję su Indijos institucijomis, apsaugos lygio vertinimas nepateiktas dėl to, kad ginčijami reglamentai susiję su peržiūra, o ne su pirminiu įtraukimu į sąrašą, dėl kurio, jos teigimu, buvo pateiktas išsamesnis motyvavimas, atspindintis detalesnę pradinę Indijos teisės aktų vertinimą.
- 144 Pirma, šiam teiginiui prieštarauja pasikartojantys konkretūs motyvai, susiję su Didžiosios Britanijos institucijomis, visuose vienas po kito priimtuose atskiruose ginčijamuose reglamentuose. Antra, savo teiginiui pagrįsti Taryba nepateikia tariamai išsamesnių reglamento dėl pirminio įtraukimo į sąrašą motyvų ir neteigia, o juo labiau nepateikia įrodymų, kad tuos motyvus pateikė ieškovei. Jei Tarybos teiginys pasitvirtintų, mažų mažiausiai būtų galima teigti, kad dėl labai neišsamių motyvų pažeidžiama ieškovės teisė į gynybą. Trečia, reikia priminti, kad lėšų išaldymo priemonės, nepaisant jų prevencinio pobūdžio, yra priemonės, galinčios daryti labai didelę neigiamą įtaką asmenims ir grupėms, kurioms jos taikomos (šiuo klausimu žr. 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Komisija / Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P ir C-595/10 P, Rink. EU:C:2013:518, 132 punktą ir nurodytą teismo praktiką). Todėl tiek šių priemonių priėmimas, tiek jų taikymo pratęsimas turi būti grindžiami pakankamai rimtais ir aiškiais motyvais.
- 145 Dėl Įgyvendinimo reglamento Nr. 790/2014 pažymėtina, kad motyvai palikti sąrašė papildyti nuorodomis, kad 1967 m. *Unlawful Activities Act* išdėstytos nuostatos dėl sąrašo apskundimo ir peržiūros ir kad sprendimą dėl LTTE įrašymo kaip neteisėtos organizacijos periodiškai peržiūri Indijos Vidaus reikalų ministerija. Taryba priduria, kad pastaroji peržiūra įvyko 2012 m. gegužės 14 d. ir kad pagal 1967 m. *Unlawful Activities Act* įsteigtam teismui atlikus peržiūrą, LTTE priskyrimą 2012 m. gruodžio 11 d. patvirtino Indijos vidaus reikalų ministerija. Taryba nurodo, kad šie sprendimai buvo paskelbti apie juos pranešant Indijos oficialiajame leidinyje.

- 146 Dėl trečiosios valstybės reikia pažymėti, kad, atsižvelgiant į šio sprendimo 138–140 punktuose išdėstytus argumentus, Taryba privalo kruopščiai patikrinti, ar atitrinkamais trečiosios valstybės teisės aktais užtikrinama teisė į gynybą ir į veiksmingą teisminę apsaugą, kurios būtų lygiavertės Sąjungos lygmeniu užtikrintoms teisėms. Atliekant tokį patikrinimą paprasčiausios nuorodos į teisės aktų nuostatas ir į Vidaus reikalų ministerijos atliekamą periodinę peržiūrą nepakanka, kad būtų galima daryti išvadą, jog buvo atliktas kruopštus tyrimas, ar egzistuoja aptariamoms trečiosios valstybės suteiktos garantijos dėl teisės į gynybą apsaugos ir dėl teisės į veiksmingą teisminę apsaugą.
- 147 Remiantis išdėstytais argumentais darytina išvada, kad, atsižvelgiant į ginčijamų reglamentų motyvus, negalima teigti, jog prieš palikdama ieškovę lėšų išaldymo sąrašė Taryba kruopščiai patikrino, ar aptariamoje trečiojoje šalyje galioja teisės aktai, kuriais užtikrinama teisė į gynybą ir teisė į veiksmingą teisminę apsaugą, prilygstančią Sąjungos lygmeniu užtikrinamoms teisėms.
- 148 Tokią išvadą juo labiau patvirtina aplinkybė, kad ginčijamų reglamentų motyvuose visiškai neminimos Indijos teisės aktų nuostatos, konkrečiai – *Prevention of Terrorism Act (POTA)* (Įstatymas dėl terorizmo prevencijos). Gynyba pažymi, tačiau *a posteriori* Bendrajame Teisme, kad tos nuostatos buvo reikšmingos, nes jomis apibrėžiama procedūra, taikoma siekiant uždrausti grupes, kurios laikomos pažeidžiančiomis Indijos įstatymus dėl neteisėtos veiklos. Ši spraga ginčijamų reglamentų motyvuose patvirtina, kad neatliktas kruopštus tyrimas, kuris ypač svarbus, kai kalbama apie trečiųjų šalių institucijų sprendimus.
- 149 Pirmą kartą Bendrajame Teisme Tarybos pateiktos nuorodos ir paaiškinimai negali būti laikomi atsvara neatliktam kruopščiam tyrimui ginčijamų reglamentų priėmimo stadijoje ir dėl to padarytam pareigos motyvuoti pažeidimui.
- 150 Dėl šio sprendimo 139 punkto antrame sakinyje išdėstytų argumentų galiausiai reikia pažymėti, kad nei Taryba, nei jokia kita jos pusėje į bylą įstojusi šalis nepateikė atsakymo į ieškinyje išdėstytus ir dublike pakartotus argumentus, kad POTA buvo panaikintas 2004 m. dėl to, jog šio dokumento pasekmė buvo savavališki sulaikymai, kankinimai, asmenų dingimai ir neteisminės bausmės, ir kad po šio panaikinimo padaryti teisės aktų pakeitimai problemų neišsprendė.
- 151 Todėl nors ginčijamų reglamentų motyvuose nurodytas Didžiosios Britanijos institucijas Taryba galėjo teisingai pripažinti kompetentingomis institucijomis, atsižvelgiant į tokius ginčijamų reglamentų motyvus, to negalima pasakyti apie Indijos institucijų atvejį.
- 152 Todėl šiam ieškinio pagrindui reikia pritarti tiek, kiek jis susijęs su Indijos institucijomis, ir jį atmesti tiek, kiek jis susijęs su Didžiosios Britanijos institucijomis.
- 153 Reikia toliau nagrinėti ieškinius ir ieškovės kaltinimus dėl Tarybos taikyto požiūrio ir jos nustatytų motyvų palikti ieškovę lėšų išaldymo sąrašė; svarbiausia išnagrinėti kaltinimus dėl to, kad ginčijamų reglamentų motyvuose nurodytų smurtinių veiksmų inkriminavimas ieškovei negrindžiamas jokių pakankamu teisiniu ir faktiniu pagrindu.
- 154 Todėl ketvirtasis–šeštasis ieškinio pagrindai nagrinėtini kartu su antruoju pagrindu.

Dėl ieškinio ketvirtojo–šeštojo pagrindų, nagrinėjamų kartu su ieškinio antruoju pagrindu

Šalių argumentai

- 155 Ieškovė teigia, kad rimtai neišnagrinėjusi procedūrų eigos nacionaliniu lygmeniu, kaip reikalaujama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 6 dalį, Taryba ginčijamą reglamentą grindė ne tiek kompetentingų institucijų sprendimais, kiek veiksmų, kuriuos Taryba tiesiogiai inkriminavo ieškovei, sąrašū. Šis sąrašas nėra kompetentingos institucijos sprendimas. Jame išdėstytas inkriminavimas

negrindžiamas jokių pakankamu teisiniu ir faktiniu pagrindu (antrasis ir ketvirtasis pagrindai). Be to, ginčijamų reglamentų motyvuose yra pernelyg daug spragų, kad ieškovė galėtų organizuoti veiksmingą gynybą ir kad būtų galima atlikti teisminę kontrolę (penktasis ir šeštasis pagrindai).

- 156 Taryba, palaikoma į bylą įstojusių šalių, ginčija ieškovės argumentus ir teigia, kad prieš ginčijamuose reglamentuose priimdama sprendimą palikti ieškovę lėšų išaldymo sąrašė atliko išsamią peržiūrą dėl esmės. Dėl šios peržiūros rezultato pažymėtina, kad tai yra politinis klausimas ir tik teisės aktų leidėjas gali jį išspręsti. Taryba turi didelę diskreciją. Dėl jos atsižvelgimo į nacionalinių procedūrų eigą pažymėtina, kad Taryba remiasi dviem prašymais išbraukti iš sąrašo, kuriuos 2007 ir 2009 m. ieškovė pateikė *Home Secretary* ir kurie buvo atmesti. Taryba neigia, kad netinkamai atsižvelgė į padėties Šri Lankoje pokyčius nuo 2009 m. įvykusio ieškovės karinio pralaimėjimo. Ji teigia, kad visiškai laikėsi pareigos motyvuoti, ir neigia, kad buvo pažeista ieškovės teisė į gynybą. Dėl ieškovei inkriminuojamų veikų pažymėtina, kad ieškovė turėjo jas ginčyti, jei reikėjo, nacionaliniu lygmeniu. Galiausiai šios veikos yra viešai žinomi konteksto elementai, apie kuriuos ieškovė jau seniai žinojo, tačiau užginčijo tik Bendrajame Teisme.

Bendrojo Teismo vertinimas

- 157 Pirma, reikia priminti, kad Taryba, kompetentingų nacionalinių institucijų sprendimų pagrindu priėmusi sprendimą įtraukti asmenį ar grupę į lėšų išaldymo sąrašą, privalo reguliariai, bent kartą per pusę metų, patikrinti, ar suinteresuotojo asmens palikimas ginčijamame sąrašė tebėra pagrįstas.
- 158 Nacionalinės valdžios institucijos, atitinkančios Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalyje pateiktą apibrėžtį, sprendimo egzistavimo patikrinimas yra esminė išankstinė sąlyga, kad Taryba galėtų priimti pradinį sprendimą išaldyti lėšas, o vėlesni šio sprendimo patikrinimai nacionaliniu lygiu yra būtini priimant vėlesnius sprendimus palikti jas išaldytas (2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran / Taryba*, T-228/02, EU:T:2006:384, 117 punktą, toliau – Sprendimas *OMPI T-228/02* ir 2007 m. liepos 11 d. Sprendimo *Sison / Taryba*, T-47/03, EU:T:2007:207, 164 punktą). Svarbus klausimas nagrinėjant asmens palikimą ginčijamame sąrašė: ar nuo šio asmens pavardės arba pavadinimo įrašymo į minėtą sąrašą ar ankstesnės peržiūros faktinė padėtis pasikeitė taip, kad, atsižvelgiant į ją, nebegalima daryti tos pačios išvados dėl šio asmens dalyvavimo teroristinėje veikloje (šio sprendimo 105 punkte minėto Sprendimo *Al-Aqsa C-539/10*, EU:C:2012:711, 82 punktą).
- 159 Antra, reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką SESV 296 straipsnyje reikalaujami nurodyti motyvai, turintys būti pritaikyti prie nagrinėjamo akto pobūdžio ir aplinkybių, kuriomis jis buvo priimtas, turi aiškiai bei nedviprasmiškai atskleisti aktą priėmusios institucijos argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų susipažinti su priemonės priėmimo motyvais, o kompetentingas teismas – vykdyti šio akto teisėtumo kontrolę. Reikalavimas motyvuoti turi būti vertinamas atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes, ypač į akto turinį, motyvų, kuriais remiamasi, pobūdį ir į interesą gauti paaiškinimus, kurį gali turėti asmenys, kuriems šis aktas skirtas, arba kiti asmenys, su kuriais šis aktas tiesiogiai ir konkrečiai susijęs (žr. šio sprendimo 158 punkte minėto Sprendimo *OMPI T-228/02*, EU:T:2006:384, 141 punktą ir nurodytą teismo praktiką).
- 160 Priimant sprendimą dėl lėšų išaldymo pagal Reglamentą Nr. 2580/2001 jo motyvai turi būti įvertinti visų pirma atsižvelgiant į šio reglamento teisinės taikymo nagrinėjamu atveju sąlygas, įtvirtintas jo 2 straipsnio 3 dalyje, ir darant nuorodą į Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį arba 1 straipsnio 6 dalį, nelygu, ar kalbama apie pradinį sprendimą, ar vėlesnius sprendimus dėl lėšų išaldymo (šio sprendimo 158 punkte minėto Sprendimo *OMPI T-228/02*, EU:T:2006:384, 142 punktą).

- 161 Šiuo klausimu Bendrasis Teismas negali sutikti, kad motyvai gali būti suformuluoti bendrai ir stereotipiškai bei atkartojant Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalies ir Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 arba 6 dalių formuluotes. Pagal pirma primintus principus Taryba privalo nurodyti faktines ir teises aplinkybes, nuo kurių priklauso jos sprendimo teisinis pagrindimas ir argumentai, kuriais remdamasi jį priėmė. Taigi tokios priemonės motyvuose turi būti nurodytos specifinės ir konkrečios priežastys, dėl kurių Taryba mano, kad atitinkami teisės aktai taikytini suinteresuotajam asmeniui (žr. šio sprendimo 158 punkte minėto Sprendimo *OMPI T-228/02*, EU:T:2006:384, 143 punktą ir nurodytą teismo praktiką).
- 162 Tiek pradinio sprendimo išaldyti lėšas, tiek vėlesnių sprendimų motyvuose turi būti nurodytos ne tik Reglamento Nr. 2580/2001 teisinės taikymo sąlygos, būtent kompetentingos nacionalinės institucijos priimtas sprendimas, bet ir specifinės bei konkrečios priežastys, dėl kurių Taryba, pasinaudodama savo diskrecija, mano, jog suinteresuotajam asmeniui turi būti taikoma lėšų išaldymo priemonė (šio sprendimo 114 punkte minėto Sprendimo *Sison T-341/07*, EU:T:2009:372, 60 punktas).
- 163 Trečia, dėl savo vykdomos kontrolės Bendrasis Teismas pripažino, kad pagal bendrosios užsienio ir saugumo politikos srityje priimtą bendrąją poziciją Taryba, SESV 75, 215 ir 352 straipsnių pagrindu priimdama ekonomines ir finansines sankcijas, turi didelę diskreciją spręsti, į kokią informaciją atsižvelgti. Ši diskrecija ypač taikytina tikslingumo vertinimams, kuriais šie sprendimai pagrįsti (žr. šio sprendimo 114 punkte minėto Sprendimo *Sison T-341/07*, EU:T:2009:372, 97 punktą ir nurodytą teismo praktiką). Vis dėlto, nors Bendrasis Teismas pripažįsta Tarybos diskreciją šioje srityje, tai nereiškia, kad jis negali atlikti šios institucijos reikšmingų duomenų aiškinimo kontrolės. Iš tikrųjų Sąjungos teismas turi patikrinti ne tik pateikiamų įrodymų faktinį teisingumą, jų patikimumą ir nuoseklumą, bet ir tai, ar šie įrodymai apima visus esminius duomenis, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant situaciją, ir ar jais galima pagrįsti jų pagrindu padarytas išvadas. Tačiau vykdydamas kontrolę Tarybos tikslingumo vertinimo jis neturi pakeisti savuoju (žr. šio sprendimo 114 punkte minėto Sprendimo *Sison T-341/07*, EU:T:2009:372, 98 punktą ir nurodytą teismo praktiką).
- 164 Ketvirta, dėl terorizmo srityje priimto sprendimo išaldyti lėšas teisiųjų ir faktinių pagrindų reikia priminti, kad pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį lėšų išaldymo sąrašas sudaromas remiantis tikslia informacija ar bylos medžiaga, kurios rodo, kad kompetentinga institucija dėl šio asmens, grupės ar organizacijos yra priėmusi sprendimą, neatsižvelgiant į tai, ar jis susijęs su pavedimu remiantis rimtais ir patikimais įrodymais ar įkalčiais pradėti tyrimą arba baudžiamąjį persekiojimą dėl teroristinio akto, pasikėsینimo jį padaryti, dalyvauti ar padėti darant tokią veiką arba su tokių veiksmų pasmerkimu.
- 165 Šio sprendimo 105 punkte minėtame Sprendime *Al-Aqsa C-539/10 P* (EU:C:2012:711) Teisingumo Teismas priminė, jog remiantis Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalyje daroma nuoroda į „kompetentingos institucijos“ sprendimą bei žodžių junginių „tikslī informacija“ ir „rimti ir patikimi įrodymai ar įkalčiai“ vartojimą darytina išvada, kad šia nuostata siekiama apsaugoti suinteresuotuosius asmenis užtikrinant, jog į ginčijamą sąrašą Taryba juos įtrauktų remdamasi tik pakankamai tvirtomis faktinėmis aplinkybėmis, ir kad minėta bendrąja pozicija šio tikslo siekiama nustatant reikalavimą, kad sprendimą turi priimti nacionalinė institucija (sprendimo 68 punktas). Teisingumo Teismas pažymėjo, kad Sąjunga neturi priemonių pati atlikti tyrimų dėl asmens dalyvavimo teroristinėje veikloje (sprendimo 69 punktas).
- 166 Atsižvelgiant būtent į išdėstytus argumentus reikia išnagrinėti Tarybos nurodytus motyvus, kuriais ji grindžia ginčijamus reglamentus.
- 167 Šie motyvai pradedami pastraipa, kurioje Taryba, pirma, apibūdina ieškovę kaip 1976 m. sukurtą „teroristinę grupę“, kovojančią dėl atskiros Tamilų valstybės Šri Lankos šiaurėje ir rytuose, antra, tvirtina, kad ieškovė įvykdė „tam tikrą skaičių teroro aktų, įskaitant pakartotinius bauginimo išpuolius ir veiksmus prieš civilius asmenis, dažnus išpuolius prieš vyriausybės tikslus, politinių procesų

- žlugdymą, politinius pagrobimus ir nužudymus“, ir, trečia, išreiškia nuomonę, kad „nors neseniai įvykęs LTTE karinis pralaimėjimas gerokai susilpnino šios organizacijos struktūrą, tikėtina, kad ji ketina toliau rengti teroristinius išpuolius Šri Lankoje“ (ginčijamų reglamentų motyvų pirmosios pastraipos).
- 168 Paskui Taryba pateikia sąrašą, kuriame nurodoma „teroristinė veikla“, kurią, pasak Tarybos, ieškovė vykdė nuo 2005 m. rugpjūčio mėn. iki 2009 m. balandžio mėn. arba, kaip nurodyta ginčijamuose reglamentuose, 2010 m. birželio mėn. (ginčijamų reglamentų motyvų antrosios pastraipos).
- 169 Nusprendusi, kad „šie aktai nurodyti Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 3 dalies a, b, c, f ir g punktuose ir buvo įvykdyti siekiant šios bendrosios pozicijos 1 straipsnio 3 dalies i ir iii punktuose nurodytų tikslų“ ir kad [LTTE] taikomas Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalies ii punktas“ (ginčijamų reglamentų motyvų trečiosios ir ketvirtosios pastraipos), Taryba remiasi sprendimais, kuriuos Didžiosios Britanijos ir Indijos valdžios institucijos dėl ieškovės priėmė 1992 m. 2001 m. ir 2004 m. (įgyvendinimo reglamentų Nr. 83/2011–Nr. 125/2014 motyvų penktosios ir šeštosios pastraipos) bei 2012 m. (Įgyvendinimo reglamento Nr. 790/2014 šeštoji ir septintoji pastraipos).
- 170 Dėl Didžiosios Britanijos sprendimų ir dėl Indijos sprendimų (tik Įgyvendinimo reglamento Nr. 790/2014 motyvuose) pažymėtina, jog Taryba daro nuorodą į aplinkybę, kad ties sprendimai nuolat peržiūrimi arba kad juos galima peržiūrėti arba skusti.
- 171 Remdamasi šiais argumentais Taryba daro išvadą, kad „sprendimus dėl LTTE priėmė kompetentingos institucijos, kaip jos suprantamos pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį (ginčijamų reglamentų motyvų septintosios pastraipos).
- 172 Galiausiai Taryba „konstatuoja, kad minėti sprendimai <...> tebegalioja, ir <...> teigia, kad motyvai, kurias grindžiamas LTTE įtraukimas į lėšų išaldymo sąrašą, tebeturi galią“ (ginčijamų reglamentų motyvų aštuntosios pastraipos). Tuo remdamasi Taryba daro išvadą, kad ieškovė turi likti įrašyta tame sąrašė (ginčijamų reglamentų motyvų devintosios pastraipos).
- 173 Visų pirma reikia pažymėti, kad nors ginčijamų reglamentų motyvų antrosiose pastraipose Tarybos pateiktas veikų sąrašas atlieka lemiamą vaidmenį vertinant tikslingumą toliau laikyti išaldytas ieškovės lėšas, nes tuo sąrašu grindžiamas Tarybos konstatavimas, kad ieškovė įvykdė teroro aktus, nė viena iš šių veikų nebuvo išnagrinėta nacionaliniuose sprendimuose, nurodytuose įgyvendinimo reglamentų Nr. 83/2011–Nr. 125/2014 motyvų penktosiose ir šeštosiose pastraipose bei Įgyvendinimo reglamento Nr. 790/2014 šeštoje ir septintoje pastraipose.
- 174 Iš tiesų dėl įgyvendinimo reglamentų Nr. 83/2011–Nr. 125/2014 pažymėtina, kad visos šios veikos įvykdytos vėliau, nei buvo priimti šių reglamentų motyvuose nurodyti nacionaliniai sprendimai. Todėl šiuose sprendimuose jos negalėjo būti nagrinėjamos.
- 175 Tačiau nors įgyvendinimo reglamentų Nr. 83/2011–Nr. 125/2014 motyvuose nurodyta, kad juose paminėti nacionaliniai sprendimai tebegalioja, juose vis dėlto nieko nepasakyta apie naujesnius nacionalinius sprendimus, juo labiau apie tokių sprendimų motyvus.
- 176 Atsakydama į tokius ieškovės pateiktus kaltinimus šiuo klausimu Taryba nenurodo jokio naujesnio Didžiosios Britanijos ar Indijos institucijų sprendimo, kuriuo būtų galėjusi remtis priimdama įgyvendinimo reglamentus Nr. 83/2011–Nr. 125/2014 ir pagal kurį būtų galima konkrečiai teigti, kad motyvuose nurodytus faktus šios institucijos tikrai išnagrinėjo ir jais rėmėsi.
- 177 Dėl Didžiosios Britanijos procedūros Taryba nurodo tik 2001 m. sprendimus, kuriais remiamasi ginčijamų sprendimų motyvuose. Taryba nenurodo jokio vėlesnio Didžiosios Britanijos sprendimo ir juo labiau tokio sprendimo motyvų. Ji nurodo tik 2009 m. gruodžio 7 d. *UK Treasury* sprendimą ir tai,

kad buvo atmesti 2007 m. ir 2009 m. pateikti du LTTE prašymai išbraukti šią organizaciją iš Didžiosios Britanijos lėšų išaldymo sąrašo, tačiau šių dokumentų nepateikia ir visiškai neužsimena apie konkrečius jų motyvus.

- 178 Dėl 2010 m. lapkričio 12 d. Indijos teismo sprendimo, kurį Taryba pateikė triplikuose, ir 2012 m. lapkričio 7 d. Indijos teismo sprendimo, kuris pateiktas 2014 m. vasario 6 d. Tarybos atsakyme į Bendrojo Teismo klausimus, pažymėtina, kad, atsižvelgiant į šio sprendimo 138–140 punktuose pateiktus argumentus, jie yra nereikšmingi. Galiausiai, siekiant išsamumo, reikia pažymėti, kad šiuose sprendimuose neminima ir juo labiau nepriimtas sprendimas nė dėl vienos iš 24, paskui – iš 21 veikos, kurios konkrečiai išvardytos įgyvendinimo reglamentų Nr. 83/2011–Nr. 125/2014 motyvuose.
- 179 Dėl Įgyvendinimo reglamento Nr. 790/2014 reikia pažymėti, kad tie patys argumentai, nurodyti šio sprendimo 178 punkte, galioja 2012 m. Indijos sprendimams (tarp jų ir 2012 m. lapkričio 7 d. teismo sprendimui), kurie pirmą kartą paminėti šio reglamento motyvų septintoje pastraipoje.
- 180 Dėl dviejų 2009 m. lapkričio 23 d. ir 2012 m. vasario 22 d. Prancūzijos sprendimų (pirmasis – pirmosios instancijos, antrasis – apeliacinės), kuriuos Taryba nurodė triplike byloje T-508/11 ir kuriuose, jos nuomone, atsižvelgta į tam tikrą skaičių ginčijamų reglamentų motyvuose nurodytų faktų, reikia pažymėti tam tikras aplinkybes.
- 181 Pirma, šie sprendimai nenurodyti ginčijamų sprendimų motyvuose, kurie priimti prieš pateikiant tripliką. Todėl jie laikytini bandymu pavėluotai motyvuoti, o toks motyvavimas yra nepriimtinas (šiuo klausimu žr. 2013 m. lapkričio 12 d. Sprendimo *North Drilling / Taryba*, T-552/12, EU:T:2013:590, 26 punktą ir 2013 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Nabipour ir kt. / Taryba*, T-58/12, EU:T:2013:640, 36–39 punktus).
- 182 Antra, ir tai dar svarbiau, šie Prancūzijos sprendimai net nepaminėti ginčijamuose reglamentuose, kurie priimti pateikus tripliką (įgyvendinimo reglamentai Nr. 542/2012, 1169/2012, 714/2013, 125/2014 ir 790/2014). Todėl nacionalinių sprendimų, kurių Taryba nenurodo ginčijamų sprendimų motyvuose, priimtuose po to, kai sužinojo apie nacionalinius sprendimus, ji negali reikalauti pripažinti jos nustatytų ribojamųjų priemonių „motyvavimo elementais“.
- 183 Šio sprendimo 180–182 punktuose suformuluoti argumentai taip pat tinka, kalbant apie Vokietijos sprendimą, kurį Taryba pirmą kartą paminėjo per teismo posėdį.
- 184 Vis dėlto triplike Taryba teigia, kad motyvuose nurodyti faktai „atitinka visuotinai žinomą konflikto, kuris vyko Šri Lankoje ir kuriame ieškovei dalyvavo, kontekstą“ ir kad „konteksto elementais, grindžiamais visuotinai žinomais įvykiais, siekiama priimtų prevencinių priemonių adresatę informuoti apie motyvus, kuriais Taryba grindė jos keliamos terorizmo grėsmės vertinimą“. Nuorodai į „konteksto elementus“ pagrįsti Taryba remiasi šio sprendimo 106 punkte minėtu Sprendimu *PMOI T-256/07* (EU:T:2008:461, 90 punktas). Argumentui dėl ieškovei inkriminuojamų faktų visuotinio žinomumo pagrįsti ji pateikia nuorodas į internete publikuotus spaudos straipsnius.
- 185 Taryba priduria, kad „šiuo faktiniu pagrindu nesiekama pakeisti galimo šių aktų autorių civilinės ar baudžiamosios atsakomybės arba tų aktų inkriminavimo jiems teismo vertinimo, kuris būtų galutinis ir neskundžiamas, nes tai nėra jo tikslas“. Ji teigia, kad „ši informacija yra ne tik vieša, bet ir buvo puikiai žinoma ieškovei ginčijamų sprendimų priėmimo metu“.
- 186 Šie argumentai kartu su jokios nuorodos į kompetentingų institucijų sprendimus, kurie būtų naujesni už inkriminuojamas veikas ir kuriuose būtų nuoroda į tas veikas, nepateikimu ginčijamų reglamentų motyvuose aiškiai liudija, kad ginčijamus reglamentus Taryba grindė ne kompetentingų institucijų sprendimuose pateiktais vertinimais, o jos pačios spaudoje ir internete rasta informacija.

- 187 Tačiau, kaip galima teigti remiantis šio sprendimo 164 ir 165 punktuose išdėstytais argumentais, pagal Bendrąją poziciją 2001/931 reikalaujama, kad, siekiant apsaugoti asmenis ir atsižvelgiant į tai, jog Sąjunga neturi nuosavų tyrimo priemonių, Sąjungos sprendimo išaldyti lėšas, kiek tai susiję su teroristine veikla, faktinis pagrindas turi būti paremtas ne informacija, kurią Taryba rado spaudoje ar internete, o kompetentingų nacionalinių institucijų, kaip jos suprantamos pagal Bendrąją poziciją 2001/931, konkrečiai išnagrinėtais ir patvirtintais duomenimis.
- 188 Tik remdamasi būtent tokiu patikimu faktiniu pagrindu Taryba turėtų naudotis jai suteikta didele diskrecija, kai Sąjungos lygmeniu priima sprendimus dėl lėšų išaldymo, ypač kiek tai susiję su tikslingumo argumentais, kuriais tokie sprendimai grindžiami.
- 189 Remiantis išdėstytais argumentais darytina išvada, kad Taryba nesilaikė šių Bendrojoje pozicijoje 2001/931 nustatytų reikalavimų.
- 190 Be to, ginčijamų reglamentų motyvai atskleidžia, kad Tarybos išdėstyti argumentai neatitinka bendrosios pozicijos reikalavimų.
- 191 Taigi, užuot savo vertinimo faktiniame pagrinde pasirėmusi kompetentingų institucijų, įvertinusių konkrečius faktus ir veikusių jų pagrindu, priimtais sprendimais ir patikrinusi, ar tie faktai tikrai yra „teroro aktai“, o aptariama grupė iš tikrųjų yra „grupė“ pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 apibrėžtis, ir galiausiai remdamasi šiuo pagrindu ir pasinaudodama jai suteikta didele diskrecija galbūt priėmusi sprendimą Sąjungos lygmeniu Taryba ginčijamų reglamentų motyvuose pasielgė atvirkščiai.
- 192 Taryba pradeda nuo iš tikrųjų jai pačiai priskirtinų vertinimų, kuriais nuo pat pirmojo motyvų sakinio ieškovė kvalifikuojama kaip teroristė (taip iš karto pateikiamas atsakymas į klausimą, kuris turi būti nagrinėjamas motyvuose) ir jai inkriminuojama nemažai smurtinių veiksmų, kuriuos Taryba grindžia spaudoje ir internete rasta informacija (ginčijamų reglamentų motyvų pirmosios ir antrosios pastraipos).
- 193 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad aplinkybė, jog šiuo atveju kalbama apie lėšų išaldymo sąrašo peržiūrą, kuri yra ankstesnių tyrimų pasekmė, negali pagrįsti tokio iš karto padaryto kvalifikavimo. Peržiūrint lėšų išaldymo priemonę, tačiau nepamirštant praeityje nustatytų faktų, atsiranda galimybė, kad suinteresuotasis asmuo ar grupė nebebus laikomi teroristais tuo momentu, kai Taryba priims sprendimą. Todėl tik atlikusi tokią peržiūrą Taryba gali padaryti savo išvadą.
- 194 Paskui Taryba konstatuoja, kad faktai, kuriuos ji inkriminuoja ieškovei, patenka į teroro aktų apibrėžtį, kaip nustatyta Bendrojoje pozicijoje 2001/931, ir kad ieškovė yra grupė, kaip tai suprantama pagal tą poziciją (ginčijamų reglamentų motyvų trečiosios ir ketvirtosios pastraipos).
- 195 Tik išdėsciusi šiuos teiginius Taryba nurodo nacionalinių institucijų sprendimus (ginčijamų reglamentų motyvų penktosios–aštuntosios pastraipos), kurie vis dėlto priimti anksčiau už inkriminuojamą veiką, bent jau kiek tai susiję su įgyvendinimo reglamentais Nr. 83/2011–Nr. 125/2014.
- 196 Pastarųjų įgyvendinimo reglamentų motyvuose Taryba nesiekia pagrįsti, kad galimuose vėlesniuose nacionaliniuose peržiūros sprendimuose arba kituose kompetentingų institucijų sprendimuose iš tikrųjų nagrinėtos ir patvirtintos konkrečios tų motyvų pradžioje nurodytos veikos. Įgyvendinimo reglamentų Nr. 83/2011–Nr. 125/2014 reglamentų motyvuose tik cituojami pradiniai nacionaliniai sprendimai ir nieko daugiau nepridūrus nurodoma, kad jie tebegalioja. Tik Įgyvendinimo reglamento Nr. 790/2014 motyvuose Taryba mini vėlesnius už ieškovei konkrečiai inkriminuojamą veiką nacionalinius sprendimus, tačiau ir tame reglamente nepagrindžia, kad tuose sprendimuose, kurie dabar yra nereikšmingi atsižvelgiant į šio sprendimo 138–140 punktuose išdėstytus argumentus, iš tikrųjų buvo išnagrinėtos ir nustatytos konkrečios veikos, nurodytos šių motyvų pradžioje.

- 197 Taigi šis atvejis aiškiai skiriasi nuo kitų bylų, kuriomis Bendrajame Teisme pradėti teisminiai procesai dėl lėšų išaldymo priemonių terorizmo srityje po to, kai buvo priimta Bendroji pozicija 2001/931 (bylos *Al-Aqsa / Taryba, Sison / Taryba* ir *People's Mojahedin Organization of Iran / Taryba*).
- 198 Iš tikrųjų, nors šiose pirmosiose bylose dėl terorizmo Sąjungos teisme Tarybos reglamentų faktinis pagrindas buvo kompetentingų nacionalinių institucijų sprendimai, šioje byloje Taryba nebesiremia faktais, kuriuos iš pradžių vertino nacionalinės institucijos, o pati inkriminuoja atskirus faktus remdamasi spauda ar internetu. Taip Taryba atlieka kompetentingos institucijos, kaip tai suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį, funkciją, kuri, kaip iš esmės pažymėjo Bendrasis Teismas, nepriklauso nei jos kompetencijai pagal šią Bendrąją poziciją, nei atitinka jos galimybes.
- 199 Todėl Taryba veltui remiasi (žr. šio sprendimo 184 punktą) konkrečiai šio sprendimo 106 punkte minėtu Sprendimu *PMOI T-256/07* (EU:T:2008:461, 90 punktas). Iš tiesų šioje byloje veiksmai, nurodyti lėšų išaldymo motyvuose, kuriuos Taryba pateikė *People's Mojahedin Organization of Iran* (toliau – PMOI), buvo parengti remiantis ne savarankišku Tarybos, bet kompetentingos nacionalinės institucijos vertinimu. Kaip galima teigti remiantis šio sprendimo 106 punkte minėto Sprendimo *PMOI T-256/07* (EU:T:2008:461) 90 punktu, suinteresuotajai grupei (PMOI) pateiktuose 2007 m. sausio 30 d. motyvuose išvardyti teroro aktai, už kuriuos atsakinga PMOI, ir nurodyta, kad „dėl šių aktų buvo priimtas kompetentingos nacionalinės institucijos sprendimas“. Taigi 2007 m. sausio 30 d. Tarybos motyvuose, kurie buvo pateikti PMOI, išvardytus aktus išnagrinėjo ir patvirtino kompetentinga nacionalinė institucija. Priešingai nei šioje byloje, tų aktų išvardijimas nebuvo susiję su savarankišku Tarybos vertinimu.
- 200 Taip pat byloje *Al-Aqsa / Taryba* (T-348/07) Bendrasis Teismas turėjo ginčijamų reglamentų motyvuose nurodytų kompetentingų institucijų sprendimų tekstus ir juos išsamiai išanalizavo. Jis pabrėžė, kad Taryba nepadarė jokios akivaizdžios vertinimo klaidos nusprendusi, jog ieškovė žinojo, kad jos gaunamos lėšos bus naudojamos terorizmo tikslais (šio sprendimo 105 punkte minėto Sprendimo *Al-Aqsa T-348/07*, EU:T :2010:373, 121–133 punktai). Remiantis Bendrojo Teismo konstatavimais, faktinis pagrindas, kuriuo remdamasi dirbo Taryba, buvo visiškai tinkamas, tiesiogiai pagrįstas kompetentingų nacionalinių institucijų konstatavimais. Remiantis 2007 m. liepos 11 d. Sprendimo *Al-Aqsa / Taryba* (T-327/03, EU:T:2007:211) motyvais (sprendimo 17–20 punktai) galima aiškiai daryti išvadą, kad Sąjungos priemonę dėl lėšų išaldymo pagrindžiantys vertinimai paremti ne Tarybos nustatytais, o kompetentingų nacionalinių institucijų sprendimuose konstatuotais faktais.
- 201 Taip pat byloje *Sison / Taryba* (T-341/07) lėšų išaldymo priemonę pagrindžiantys vertinimai buvo paremti ne Tarybos nustatytais, o kompetentingų nacionalinių institucijų (*Raad van State* (Valstybės Taryba, Nyderlandai) ir *Rechtbank* (teismas, Nyderlandai)) priimtuose galutiniuose ir neskundžiamuose sprendimuose konstatuotais faktais (šio sprendimo 114 punkte minėto Sprendimo *Sison T-341/07*, EU:T:2009:372, 1, 88 ir 100–105 punktai).
- 202 Reikia pridurti, kad iš tikrųjų ginčijamų reglamentų faktais grindžiamas motyvavimas, taigi ir faktų, kuriuos Taryba šioje byloje inkriminuoja ieškovei, sąrašas nėra, remiantis Tarybos argumentu (žr. šio sprendimo 185 punktą), „galutinis ir neskundžiamas teisminis vertinimas“. Tačiau šis faktais grindžiamas ginčijamų reglamentų motyvavimas turėjo lemiamą vaidmenį Tarybai vertinant tikslingumą palikti ieškovę lėšų išaldymo sąrašė, o Taryba, visiškai neįrodžiusi, kad šiuos motyvus grindė kompetentingų institucijų sprendimais, iš tikrųjų patvirtina, jog rėmėsi spaudoje ir internete rasta informacija.
- 203 Bendrasis Teismas mano, kad šis metodas prieštarauja Bendrojoje pozicijoje 2001/931 dėl terorizmo nustatyti dviejų lygių sistemai.

- 204 Nors, kaip pažymėjo Teisingumo Teismas, per peržiūrą svarbiausia atsakyti į klausimą, ar nuo suinteresuotojo asmens įtraukimo į lėšų išaldymo sąrašą momento arba nuo atliktos paskutinės peržiūros faktinė situacija pasikeitė taip, kad ja remiantis nebegalima daryti tos pačios išvados dėl to asmens dalyvavimo teroristinėje veikloje (šio sprendimo 105 punkte minėto Sprendimo *Al-Aqsa C-539/10*, EU:C:2012:711, 82 punktą), ir Taryba, jei reikia, pasinaudodama didele diskrecija gali nuspręsti palikti asmenį lėšų išaldymo sąrašė, jei faktinė situacija nepasikeitė, vis dėlto kiekvieną naują teroro aktą, kurį Taryba nurodo motyvuose atlikdama peržiūrą, kad pagrįstų suinteresuotojo asmens palikimą lėšų išaldymo sąrašė, pagal Bendrojoje pozicijoje 2001/931 nustatytą dviejų lygių sprendimų priėmimo sistemą ir remdamasi tuo, kad Taryba neturi galimybių atlikti tyrimo, pirmiausia privalo išnagrinėti ir sprendimą dėl jo priimti kompetentinga institucija, kaip ji suprantama pagal šią bendrąją poziciją.
- 205 Taryba ir Komisija veltui teigia, kad dėl nuorodos į konkrečius kompetentingų institucijų sprendimus, kuriuose būtų išnagrinėti ir nustatyti motyvų pradžioje išdėstyti faktai, nebuvimo ginčijamų reglamentų motyvuose kalta ieškovė, kuri galėjo ir privalėjo, pasak Tarybos ir Komisijos, ginčyti nacionaliniu lygiu jai taikytas ribojamąsias priemones.
- 206 Pirma, Tarybos pareiga pagrįsti savo sprendimus išaldyti lėšas, kiek tai susiję su terorizmu, remiantis faktiniu pagrindu, išdėstyti kompetentingų institucijų sprendimuose, tiesiogiai išplaukia iš Bendrojoje pozicijoje 2001/931 nustatytos dviejų lygių sistemos, patvirtintos šio sprendimo 105 punkte minėtu Sprendimu *Al-Aqsa C-539/10* (EU:C:2012:711, 68 ir 69 punktai). Taigi šiai pareigai neturi įtakos suinteresuotojo asmens ar grupės veiksmi. Vykdydama pareigą motyvuoti, kuri yra esminis procedūros reikalavimas, sprendimuose išaldyti lėšas Taryba privalo nurodyti kompetentingų nacionalinių institucijų sprendimus, kuriuose konkrečiai išnagrinėti ir nustatyti terorizmo faktai, naudojami kaip faktinis pagrindas jos pačios sprendimuose.
- 207 Antra, Tarybos ir Komisijos argumentu galiausiai tik patvirtinamas šio sprendimo 186 punkte jau išdėstytas konstatavimas, kad iš tikrųjų Taryba rėmėsi ne kompetentingų institucijų sprendimuose išdėstytais vertinimais, o rasta informacija spaudoje ar internete. Todėl paradoksaliau, kad Taryba kaltina ieškovę, kad nacionaliniu lygmeniu ši neginčijo inkriminuojamų faktų, kurių jai pačiai nepavyksta susieti su kuriuo nors konkrečiu kompetentingos institucijos sprendimu.
- 208 Galiausiai šis argumentas atrodo mažų mažiausiai keliantis problemų dėl to, kad juo remiantis galima pagalvoti, jog nacionaliniai sprendimai išaldyti lėšas, kuriais Taryba nusprendžia remtis konkrečiai taikydama Bendrąją poziciją 2001/931, gali būti nepagrįsti jokia konkrečiu teroro aktu, kol suinteresuotoji šalis nepateikia jokio skundo nacionaliniu lygmeniu.
- 209 Taryba ir Komisija taip pat bergždžiai ginčija pareigą reglamentų dėl lėšų išaldymo faktinį pagrindą susieti su kompetentingų institucijų sprendimais dėl to, kad jei tokių sprendimų nėra, tai gali lemti nepagrįstą asmenų ar grupių išbraukimą iš lėšų išaldymo sąrašo. Taryba ir Komisija konkrečiai remiasi skirtinga peržiūros trukme valstybėse narėse, palyginti su Sąjungos lygiu taikomu pusės metų periodu.
- 210 Viena vertus, ir vėl šis neigimas prieštarauja Bendrosios pozicijos 2001/931 nuostatomis (Tarybos bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalis), kaip patvirtinta šio sprendimo 105 punkte minėtame Sprendime *Al-Aqsa C-539/10* (EU:C:2012:711, 68 ir 69 punktai), pagal kurį reikalaujama, kad, siekiant apsaugoti suinteresuotuosius asmenis ir atsižvelgiant į tai, kad Sąjunga neturi galimybių atlikti tyrimo, Sąjungos sprendimo išaldyti lėšas, kiek tai susiję su terorizmu, faktinis pagrindas būtų grindžiamas kompetentingų nacionalinių institucijų, kaip jos suprantamos pagal Bendrąją poziciją 2001/931, konkrečiai išnagrinėtais ir patvirtintais duomenimis. Kita vertus, reikia pažymėti, kad taikant šią bendrojoje pozicijoje nustatytą dviejų lygių sistemą ir siekiant užtikrinti kovos su terorizmu veiksmingumą, valstybės narės privalo Tarybai reguliariai pateikti, o Taryba – rinkti, kompetentingų institucijų sprendimus, priimtus tose valstybėse narėse, ir tų sprendimų motyvus.

- 211 Beje, šis privalomas kompetentingų institucijų sprendimų perdavimas ir rinkimas visiškai atitinka informacijos judėjimą, nustatytą 2007 m. birželio 28 d. Tarybos dokumento 10826/1/07 REV II priede pateikto dokumento „Working methods of the Working Party on implementation of Common Position 2001/931 on the application of specific measures to combat terrorism“ (Darbo grupės dėl Bendrosios pozicijos 2001/931 dėl konkrečių priemonių kovoje su terorizmu taikymo įgyvendinimo darbo metodai) 2, 3, 8 ir 24 punktuose.
- 212 Jei, nepaisant perduotos informacijos, Taryba neturi kompetentingos institucijos sprendimo dėl konkretaus fakto, kuris gali būti laikomas teroro aktu, Taryba, neturėdama galimybių pati atlikti tyrimo, privalo kompetentingos nacionalinės institucijos prašyti įvertinti šį faktą ir kad ši institucija priimtų sprendimą.
- 213 Šiuo tikslu Taryba gali kreiptis į 28 Sąjungos valstybes nares, kurios tikriausiai jau nagrinėjo suinteresuotojo asmens ar grupės padėtį. Ji taip pat gali kreiptis į trečiąją valstybę, atitinkančią reikalavimus dėl teisės į gynybą apsaugos ir teisės į veiksmingą teisminę apsaugą. Aptariamas sprendimas, kuriuo, remiantis Bendrąja pozicija 2001/931, turi būti „pradėtas tyrimas ar baudžiamasis persekiojimas <...> arba pasmerkti tokie veiksmai“, nebūtinai turi būti nacionalinis sprendimas dėl periodinės suinteresuotojo asmens ar grupės įtraukimo į nacionalinį lėšų išaldymo sąrašą peržiūros. Tačiau net tokiu atveju skirtingu periodinės peržiūros laikotarpiu nacionaliniu lygiu, palyginti su peržiūros laikotarpiu Sąjungos lygiu, negalima pateisinti atitinkamos valstybės narės sprendimo atidėti Tarybos prašomą aptariamo fakto tyrimą. Atsižvelgiant tiek į Bendrojoje pozicijoje 2001/931 nustatytą dviejų lygių sistemos sandarą, tiek į abipuses valstybių narių ir Sąjungos lojalaus bendradarbiavimo pareigas, Tarybos prašymą gavusios valstybės narės turi nedelsdamos atsakyti į Tarybos prašymus pateikti vertinimą ir, jei reikia, priimti kompetentingos institucijos, kaip ji suprantama pagal Bendrąją poziciją 2001/931, sprendimą dėl veikos, kuri gali būti pripažinta teroro aktu.
- 214 Remiantis išdėstytais vertinimais galima teigti, jog argumentas, kad reikalavimas dėl kompetentingos institucijos sprendimo gali lemti nepagrįstą išbraukimą iš lėšų išaldymo sąrašo, yra neįtikinamas.
- 215 Be to, reikia pridurti, kad jokio naujo teroro akto nebuvimas konkrečiu pusės metų laikotarpiu visiškai nereiškia, kad Taryba turi išbraukti atitinkamą asmenį ar grupę iš lėšų išaldymo sąrašo. Iš tiesų, kaip Bendrasis Teismas jau yra konstatavęs, jokiais Reglamento Nr. 2580/2001 ir Bendrosios pozicijos 2001/931 nuostatomis nedraudžiama taikyti ar palikti galioti ribojamųjų priemonių asmenims ar organizacijoms, kurios praeityje įvykdė teroro aktus, nors ir nėra įrodymų, kad jos tokius veiksmus nagrinėjamu metu atlieka arba prie jų prisideda, jei tai pateisinama aplinkybėmis (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 106 punkte minėto Sprendimo *PMOI T-256/07*, EU:T:2008:461, 107–113 punktus). Taigi pareiga iš naujo inkriminuoti teroro aktus tik remiantis kompetentingų institucijų sprendimais visiškai neprieštarauja Tarybos teisei palikti atitinkamą asmenį lėšų išaldymo sąrašė net nutraukus teroristine veiklą tiesiogine to žodžio prasme, jei tai pateisinama aplinkybėmis.
- 216 Dėl Tarybos ir Komisijos nurodytos galimybės, kad gali būti priimti su Sąjungos sprendimais nesuderinami kompetentingų institucijų sprendimai, reikia pasakyti, kad tai negali būti pagrįstas motyvas ginčyti pareigą Sąjungos sprendimų faktinį pagrindą grįsti kompetentingų institucijų sprendimais siekiant apsaugoti suinteresuotuosius asmenis ir grupes.
- 217 Galiausiai, priešingai, nei teigia Taryba ir Komisija, tokia pareiga reglamentų dėl lėšų išaldymo faktinį pagrindą grįsti kompetentingų institucijų sprendimais, atvirkščiai, negali kelti pavojaus nepagrįstai palikti asmenį ar grupę lėšų išaldymo sąrašė.
- 218 Iš tiesų, nors Bendrosios pozicijos 1 straipsnio 1–4 ir 6 dalyse Tarybai draudžiama sprendimo įrašyti ar palikti asmenį ar grupę lėšų išaldymo sąrašė motyvuose nurodyti teroro aktus (įskaitant pasikėsinimą įvykdyti, dalyvauti ar padėti įvykdyti tokius aktus), dėl kurių kompetentinga institucija nėra priėmusi sprendimo (pradėti tyrimą ar baudžiamąjį persekiojimą arba pasmerkti už tokius veiksmus), Bendrojoje pozicijoje nenustatyta jokia panaši pareiga dėl Tarybos sprendimo nepalikti asmens ar

- grupės lėšų įšaldymo sąraše. Dėl šio nepalikimo, kuris yra palankus suinteresuotajam asmeniui ar grupei, netaikomi tokie patys procesiniai reikalavimai, net jei daugeliu atvejų sprendimas jų nepalikti tame sąraše bus priimtas atsižvelgiant į nacionaliniu lygiu priimtus palankius sprendimus, pavyzdžiui, nutraukti tyrimą ar baudžiamąjį persekiojimą už teroro aktus, išteisinti arba išbraukti atitinkamą asmenį ar grupę iš nacionalinio sąrašo.
- 219 Remiantis šio sprendimo 209–218 punktuose išdėstytais argumentais galima daryti išvadą, kad Taryba ir Komisija klysta, kai teigia, jog Tarybos pareiga sprendimų įšaldyti lėšas faktinį pagrindą grįsti kompetentingų institucijų sprendimais gali padaryti žalos Sąjungos kovos su terorizmu politikai.
- 220 Reikia pridurti, kad visi prieš tai išdėstyti konstatavimai neviršija Bendrajam Teismui tenkančios ribotos kontrolės, kurios esmė yra, nekelti klausimo dėl Tarybos turimos didelės diskrecijos, patikrinti, kaip laikomasi procedūros apimties ir ar faktinės aplinkybės yra tikslios. Būtent todėl Bendrasis Teismas šio sprendimo 114 punkte minėtame Sprendime *Sison* T-341/07 (EU:T:2009:372) turėjo patikrinti (ir galėjo konstatuoti), kad su faktais susiję teiginiai dėl J. Sison, išdėstyti sprendimo jį palikti lėšų įšaldymo sąraše motyvuose, buvo tinkamai pagrįsti faktų konstatavimais, savarankiškai išdėstytais Nyderlandų institucijų (*Raad van State* ir *Rechtbank*) sprendimuose, kuriuos Taryba nurodė tuose motyvuose (šio sprendimo 114 punkte minėto Sprendimo *Sison* T-341/07, EU:T:2009:372, 87 ir 88 punktai).
- 221 Atvirkščiai, šioje byloje Bendrasis Teismas ginčijamų reglamentų motyvuose neranda nuorodų į jokią kompetentingos institucijos sprendimą, kurio motyvais jis galėtų pagrįsti Tarybos nustatytus faktinius duomenis, kuriais ši remiasi prieš ieškovę.
- 222 Beje, ir vėl remiantis šio sprendimo 114 punkte minėtu Sprendimu *Sison* T-341/07 (EU:T:2009:372) reikia pažymėti, kad konstatavęs, jog Tarybos reglamentuose nurodyti motyvai iš tikrųjų paimti iš dviejų tuose motyvuose nurodytų Nyderlandų sprendimų, Bendrasis Teismas vėliau vis dėlto nepripažino, kad šie Nyderlandų sprendimai yra kompetentingų institucijų sprendimai dėl to, kad juose suinteresuotajam asmeniui nenustatyta prevencinė ar represinė priemonė siekiant kovoti su terorizmu (šio sprendimo 111 punkte minėto Sprendimo *Sison* T-341/07, EU:T:2009:372, 107–115 punktai).
- 223 Kadangi taip pasielgęs Bendrasis Teismas galėjo atmesti konstatuotus faktus, kuriuos, kad ir kaip būtų, pateikė kompetentingos institucijos, ir remtis tuo, kad šių institucijų sprendimai nebuvo sprendimai „pasmerkti veiksmus, pradėti tyrimą ar baudžiamąjį persekiojimą“, tai reiškia, kad šioje byloje jis negali spaudoje publikuotiems straipsniams, bent jau tiems, kurie nepaminėti ginčijamų reglamentų motyvuose, suteikti procesinio ir įrodomojo statuso, kuris pagal Bendrąją poziciją 2001/931 suteikiamas tik kompetentingų institucijų sprendimams.
- 224 Bendrasis Teismas galiausiai mano, kad vertėtų pabrėžti šiomis aplinkybėmis pagrindinių teisių suteikiamų garantijų svarbą (žr. išvados byloje *Prancūzija / People’s Mojahedin Organization of Iran*, C-27/09 P, EU:C:2011:482, 235–238 punktus).
- 225 Atsižvelgiant į visus išdėstytus argumentus, kuriais remiantis galima teigti, pirma, kad Reglamentas Nr. 2580/2001 yra taikytinas ginkluotų konfliktų atveju, ir, antra, kad Taryba pažeidė Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnį ir pareigą motyvuoti, nes motyvuose nenurodė kompetentingų institucijų sprendimų dėl ieškovei inkriminuojamų faktų, reikia panaikinti ginčijamus reglamentus tiek, kiek jie taikomi ieškovei.
- 226 Bendrasis Teismas pažymi, kad šie panaikinimai, kuriuos lėmė esminiai su procedūra susiję motyvai, neturi jokios įtakos klausimo dėl ieškovės kvalifikavimo kaip teroristinės grupės pagal Bendrąją poziciją 2001/931 vertinimui iš esmės.

- 227 Dėl šių panaikinimo pasekmių laiko atžvilgiu reikia priminti, kad pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 60 straipsnio antrą pastraipą, nukrypstant nuo SESV 280 straipsnio, Bendrojo Teismo sprendimai, skelbiantys reglamentą negaliojančiu, įsigalioja tik pasibaigus šio statuto 56 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodytam apeliacinio skundo padavimo laikotarpiui arba, jeigu per tą laikotarpį paduodamas apeliacinis skundas, nuo apeliacinio skundo atmetimo dienos. Vadinasi, bet kuriuo atveju Taryba nuo pranešimo apie šį sprendimą turi dviejų mėnesių ir dešimties dienų, pridedamų dėl nuotolio, terminą, kad ištaisytų nustatytus pažeidimus ir prireikus priimtų naują ribojamąją priemonę ieškovės atžvilgiu.
- 228 Vis dėlto remdamasis SESV 264 straipsnio antra pastraipa Bendrasis Teismas gali laikinai palikti galioti panaikinto akto pasekmes (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 128 punkte minėto Sprendimo *Kadi ir Al Barakaat International Foundation / Taryba ir Komisija*, EU:C:2008:461, 373–376 punktus ir 2011 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *Kadio Morokro / Taryba*, T-316/11, EU:T:2011:484, 39 punktą).
- 229 Šios bylos aplinkybėmis Bendrasis Teismas mano, kad, siekiant išvengti pavojaus rimtai ir nepataisomai pakenkti ribojamųjų priemonių veiksmingumui ir atsižvelgiant į aptariamų ribojamųjų priemonių didelę įtaką ieškovės teisėms ir laisvėms, remiantis SESV 264 straipsniu reikia palikti galioti Įgyvendinimo reglamento Nr. 790/2014 pasekmes tris mėnesius nuo šio sprendimo paskelbimo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 230 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Taryba pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal ieškovės pateiktus reikalavimus.
- 231 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą įstojusios į bylą valstybės narės ir institucijos turi pačios padengti savo bylinėjimosi išlaidas. Todėl Nyderlandų Karalystė, Jungtinė Karalystė ir Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. Panaikinti Tarybos įgyvendinimo reglamentus (ES): 2011 m. sausio 31 d. Reglamentą Nr. 83/2011, 2011 m. liepos 18 d. Reglamentą Nr. 687/2011, 2011 m. gruodžio 22 d. Reglamentą Nr. 1375/2011, 2012 m. birželio 25 d. Reglamentą Nr. 542/2012, 2012 m. gruodžio 10 d. Reglamentą Nr. 1169/2012, 2013 m. liepos 25 d. Reglamentą Nr. 714/2013, 2014 m. vasario 10 d. Reglamentą Nr. 125/2014 ir 2014 m. liepos 22 d. Reglamentą Nr. 790/2014, kuriais įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalis ir kuriais panaikinami įgyvendinimo reglamentai (ES) Nr. 610/2010, Nr. 83/2011, Nr. 687/2011, Nr. 1375/2011, Nr. 542/2012, Nr. 1169/2012, Nr. 714/2013 ir 125/2014 tiek, kiek šie teisės aktai susiję su *Liberation Tigers of Tamil Eelam* (LTTE).
2. Įgyvendinimo reglamento Nr. 790/2014 pasekmės lieka galioti tris mėnesius nuo šio sprendimo paskelbimo dienos
3. Europos Sąjungos Taryba padengia savo ir LTTE patirtas bylinėjimosi išlaidas.
4. Nyderlandų Karalystė, Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė ir Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Dehousse

Wiszniewska-Białecka

Buttigieg

Collins

Ulloa Rubio

Paskelbta 2014 m. spalio 16 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Faktinės bylos aplinkybės ir procesas	2
Šalių reikalavimai	5
Dėl teisės	5
Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 2580/2001 netaikymu ieškovės konfliktui su Šri Lankos vyriausybe	5
Šalių argumentai	5
Bendrojo Teismo vertinimas	7
Dėl ieškinio trečiojo pagrindo, susijusio su kompetentingos institucijos sprendimo nepriėmimu	11
Šalių argumentai	11
Bendrojo Teismo vertinimas	13
Dėl ieškinio ketvirtojo–šeštojo pagrindų, nagrinėjamų kartu su ieškinio antruoju pagrindu	19
Šalių argumentai	19
Bendrojo Teismo vertinimas	20
Dėl bylinėjimosi išlaidų	29